

KOLIŠČARVIZIJA

ROBARSKI ORATORIJ

Za nami je že šesti oratorij. Letos ga je obiskalo 42 otrok, zanje pa je skrbelo 19 animatorjev in pomočnikov. Bilo je zelo pestro. Ekipa animatorjev je s pomočjo staršev že v ponedeljek na delavnem pikniku postavila kolišče. In v četrtek se je začelo ...

Na sprejemni točki sta koliščarja "naložila" otroke v drevak in jih preko velikih valov popeljala na kolišče.

Najprej smo se malo poigrali, potem pa smo odšli v cerkev na pogovor z Nevidnim. Med petjem so se igralci hitro preoblekli in kolišče je oživel. Vsako jutro smo po končani dramski igrici povabili v oddajo "Koliščarvizija" gosta iz igre, ki ga je animatorka intervjuvala. To je bila prav dobra ideja za skupni uvod v katehezo, saj so se otroci na zabaven način še malo bolj poglobili v tisti čas in v vrednote, ki smo jih želeli poudariti. Sledilo je Iskanje Nevidnega (kateheza) v treh starostnih skupinah in potem seveda delavnice.

Izdelovali smo posodo iz gline, ki jo bo gospa, ki nam je pomagala, spekla v peči, tako, da bo res uporabna. Prvi dan smo izdelovali tudi mobile iz školjk. Obešeni pod kozolcem so spominjali na velik "štant" ob morju. Z njimi bi prav gotovo dobro zaslužili, ker so bili res lepi.

V petek so fantje izdelovali loke in orodje, dekleta pa so izdelovala okvirje za ogledala iz das mase in školjk ter nakit iz školjk.

Seveda je po delavnicah in glodanju (kosilu) vsak dan sledila tudi velika igra. V petek popoldne nas je za pol ure presenetil dež, kar pa smo koristno izrabili za pevsko vajo v cerkvi.

Sobota pa je bila še bolj razgibana. Po katehezi smo peš odšli v Rob, kjer sta nas pričakala gasilski poveljnik in pomočnik. Predstavila sta nam gašenje, nevarnosti ... in na koncu smo imeli še vodno rajanje, saj smo se špricali z gasilsko cevjo. Popoldne so skupine krožile po treh otokih (lokostrelci, frizerski salon, tatoo salon in urejanje nohtov) in se uredile za popoldanski nastop. Popoldne smo imeli namreč živ vklop na Most TV z Mostiščarvizijo, na katero smo povabili starše. Vse skupine (Bobri, Medvedje, Ščuke, Čaplje), ki so se vse dni borile za točke v velikih igrah, so se morale izkazati tudi na pevskem področju. Seveda je bil potreben tudi zanimiv nastop in ne samo petje. Na koncu nas je obiskal še ansambel "Kingston". Po razglasitvi rezultatov in razdelitvi frizbijev smo se pogostili še na pikniku.

Jutranji intervju s koliščarji.

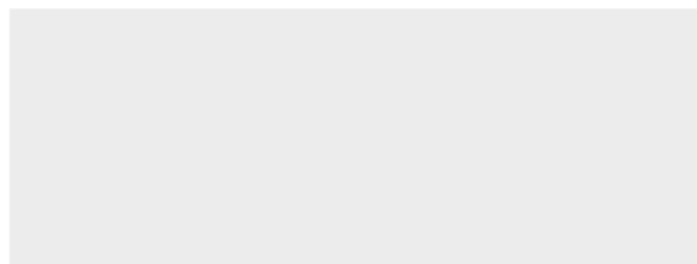
V nedeljo zjutraj smo se spet zbrali pod zastavo in nato z zaključno mašo končali oratorij. Maševal je Janez Potočnik, sodelovali pa smo vsi. Tako se je končal letošnji oratorij v Robu, ki je bil po mnenju mnogih najlepši oratorij do sedaj.

Slike so na ogled na internetni strani www.oratorij.net pod galerijo Rob, na voljo pa je tudi Oratorijski časopis (v robarski cerkvi).

Da bomo lažje preživeli do naslednjega oratorija, vas vabimo na Oratorijski dan, ki bo sobota, 27. oktobra. Obvezne prijave do nedelje, 21. oktobra, po telefonu 041 254 990 (Nina Kovačič). Namesto prijavnine bomo zbirali šolske potrebščine (barvice, svinčnike, škarje zvezke...) za misijon v Angoli.

Se vidimo, animatorji!

Besedilo in fotografije: Romana Petrič

Brez 19 animatorjev in pomočnikov pa oratorija ne bi bilo (po abecedi): Blaž Juvanec, Blaž Peterlin, Brigita Cimperman, Dejan Klavs, Gašper Klančar, Ingrid Cimperman, Jernej Tekavec, Klara Peterlin, Lavra Jančar, Majda Tekavec, Martina Tekavec, Metka Škrabec, Minka Koren, Nina Kovačič, Nina Podlogar, Rok Peterlin, Romana Petrič, Tina Klavs, Žiga Peterlin.

V oratorijskem ansamblu so poleg treh animatorjev (Martina, Nina, Rok) sodeloval tudi: Luka Zakrajšek, Neva Savič, Veronika Podlogar.

Hvala tudi našemu župniku in sestri za prostor, vsem otrokom, ki ste sodelovali v dramski igrici in gospodu Janezu Potočniku, ki je maševal na zaključni maši. Če smo slučajno koga pozabili, to ni bilo namenoma.

Hvala vsem!

Donatorji in sponzorji oratorija 2007 Rob

Glavna sponzorja sta bila: Občina Velike Lašče – županov sklad in Župnijski urad Rob. Za naše želodčke so poskrbeli Gostilna Kropec (Mala Slevica), Pizzerija Pri Roku (Velike Lašče), Gostilna in pizzerija Pr' Brlogarju (Male Lašče) in mame oratorjancev, ki so nam pripravile pecivo, sladolede. Za naše delavnice so darovali material Bogdana Sernel (Rašica), Jožica Skrabec (Škofljica), Mojca Terlikar (Rob), Dragica Kern (Pečki). Animatorjem je potiskal majice Miro Škrlj (Turjak). Mize nam je posodilo PGD Veliki Osolnik. V delavnicah so poleg animatorjev sodelovali: izdelki iz gline - Dragica Kern (Pečki); gasilska delavnica - PGD Rob, Jože Tekavec, Bernard Tekavec; lokostrelci Maja, Kristijan in Edo Mekina (Rakek); frizerska delavnica - Janja Peterlin (Dolščaki); tatoo delavnica - Anita Dimic Indihar (Ig); manikura - Laura Strah (Kompolje). Denarno so nas podprli tudi GP Križnar (Imovica), Gašper Peterlin, starši, ki so darovali več, kot je bila prijavnina in vsi, ki ste prostovoljno prispevali v našo skrinjico na trškem dnevu v Veliki Laščah in v robarski cerkvi. Zahvaljujemo se tudi staršem animatorjev, ki so pomagali pri postavitvi kolišča in pri peki na zaključnem pikniku.

Tekmovanje skupin v postavljanju lastnega kolišča.

Izdelati znamo tudi posodo.

Animator vedno pomaga (izdelovanje lokov).

Tudi gasiti smo se učili.

Frizerska delavnica

»Kingstoni« na zaključni prireditvi.

To smo mi ...

SUHE ČEŠPLJE NA TAMBURANJU

TAMBURANJE VA KOSTELE

Na Tamburanju va Kosteles, ki je letos z bogatim programom potekalo od 14. do 19. avgusta, se je iz velikolaške občine na praznično sredo, 15. avgusta, predstavilo naše Društvo za ohranjanje dediščine s svojo ljudsko skupino Suhe češplje.

Ta dan je bil sejem Svet Kolpe – ljudje in običaji z obeh strani Kolpe. Pripravili smo bogato predstavitev stojnico blizu cerkve v Fari, ob kateri smo prikazali tudi ročno izdelovanje zobotrebcev. Spoznali smo se s številnimi skupinami, ki so s svojimi izdelki in nošami predstavljali predvsem ljudi iz sosednjih občin z obeh strani Kolpe. Po praznični maši in kratkem otroškem programu ter nagovoru kostelskega župana se je oblikovala povorka sodelujočih v njihovih nošah. V povorki, ki je opoldne krenila od cerkve k osrednjemu prireditvenemu prostoru, je bila tudi naša skupina Suhe češplje v svojih nošah.

Veliki oder je nudil vse možnosti, da so se na njem zvrstile vse skupine iz povorke in se predstavile na različne načine, večinoma z glasbenimi – instrumentalnimi in pevskimi – ter plesnimi točkami, pa tudi z besedo in prikazom opravil in običajev. Predstavitveni program na odru so zaključile Suhe češplje s svojo pesmijo *Me češplje smo suhe*, nekaj narodnimi, najbolj pa so občinstvo navdušile z zaključno pesmijo *Na riti imaš piko*.

Po prireditvenem programu je sledil popoldanski koncert tamburaške skupine Duplajak in nato večerna veselica.

Besedilo: Boris Zore
Fotografije: Andrej Jakob

Zavod za razvijanje
ustvarjalnosti
v sodelovanju z
OŠ Primoža Trubarja
Velike Lašče
in Občino Velike Lašče

vabi starše otrok vseh starosti
v Šolo za ustvarjalno starševstvo
z dr. Darinko Grmek Štrukelj in mag. Ano Porenta.

Srečanja nosijo skupen naslov
Krog družinskega življenja

in so za starše brezplačna. Pogovarjali se bomo o
vzgoji otrok, medsebojnih odnosih, o sorojencih,
odraščanju, mladostništvu in odhodu otroka iz družine.

Srečanja bodo ob sredah, in sicer:
19. septembra, 3. oktobra, 17. oktobra, 7. novembra, 21.
novembra in 5. decembra 2007.
Dobivali se bomo ob 17. uri v prostorih OŠ Primoža
Trubarja Velike Lašče.

Pridružite se nam!

Več o programu najdete na: www.zru.si

KOMARJEVA NEDELJA OB STARI CERKVI V ŠIŠKI

Turistično društvo Ljubljana Šiška nas je povabilo k so-
delovanju na praznovanju v Spodnji Šiški pod skupnim
naslovom »Komarjeva nedelja«.

Program smo popestrili s številnimi prikazi ročne izdelave
različnih predmetov in predstavili ročno izdelovanje zobo-
trebcev in štikanje prtičkov. Izdelke, pridelke in spominke
z Gradeža pa smo ponudili tudi na svoji stojnici.

Suhe češplje so imele na šišenskem odru pri stari cerkvi
tudi več krajših nastopov. Ravno po njihovi zaključni točki
je obiskovalce pozdravil tudi ljubljanski župan.

Čas je, da tudi bralcem Troble predstavimo besedilo
(v dogovoru z avtorico Natašo Klinc Vybiralik), s katerim se
skupina predstavlja na vseh svojih nastopih. (Boris Zore)

KUD Primož Trubar in
Baletna šola Saša
vabita otroke (vrtec, OŠ)

V BALETNO ŠOLO

ob sredah od 15:00 naprej
v Levstikovem domu (soba z ogledali).
Baletna šola se bo predvidoma odvijala v treh skupinah.

Vpis je do konca septembra še mogoč.
Več informacij: 041 605 937 Saša Stadler

Ole češple smo suhe.

Ole češple smo suhe
iz stare vasi
se Gradež ji pravi,
poznajo jo vsi.

Sušilnica sadja
kot nova se zdi
po njej naša vas
zdaj slovi.

Poznamo pravila
kako se suši,
da sadje je pravo
in pretrdo ni.

Možje naši radi
modrujejo v noč,
če vse je takor
kot nekot.

Takor nesem z delom
se združila je
pozabljene hitro
težave so vse.

Če kdo sadje suho
pokusil bi rad,
k nam vabljen je vsak
izmed vas.

Nataša Klinc-Vybiralik

Besedilo se lahko poje na ljudski melodiji:
Bod moja, ti bom lesnikov aal in
Po kroškem po krajškem.

GLEDALIŠČE TE POIŠČE

TEATER V SENCU DREVES TRUBARJEVE
DOMAČIJE

Gledališče nas je poiskalo v sredici vročega julija. Oder bi bil v tem letnem času hladnejši, bil pa bi tudi temačnejši. Zato smo se za letošnji projekt ZRU-ja in Gledeje Gledališče te poišče, ki ga je podprla Občina Velike Lašče, odločili, da bomo ustvarjali v naravi in se preizkusili z osnovami ambientalnega gledališča. Izbrali smo senčno jelševje za žago na Trubarjevi domačiji. Ta prostor nam je že od nekdaj blizu. Mentorja pri ustvarjanju sta bila Gregor in Ana, ki sta imela polno idej, saj sta ravno prišla iz gledaliških delavnic JSKD-ja v Kopru. Za banse in dobro razpoloženje v ekipi je poskrbel „veliki Gledejec“ Anže.

Najprej smo si izmislili zgodbo, ki bi jo lahko umestili v izbrani ambient. Pomemben element se nam je zdela voda, po kateri bi lahko priplavalo marsikaj. Odločili smo se, da bo to rešitev. Zgodba je pripovedovala o mestu na obali, kjer živijo odtujeni ljudje, potopljeni v svoje svetove, nepovezani, sami, skriti. Uprizorili so jih Neja, Nuša, Urša, Tjaša, Nataša, Maša, Nina K., Mojca, Nina Ž. in Simon. Vsakič, ko v mesto s čolnom (Anže) pripeljejo ob monotonih udarcih bobnov (Mark) novega stanovanca, ta skuša komunicirati z ostalimi, a kmalu sprevidi, da je njegova prijaznost nespregajeta in da je vse zaman. Tudi sam se potopi v tavanje po odtujeni deželi. Nekoč pa pride v to temačno deželo svetlo bitje (Pavla), ki se ne ustraši praznih pogledov in se jim smeji. Smeji se iskreno, ne zaustavi je hlad, ki veje iz ljudi. Čez čas se njenemu smejanju pridruži zadnji prišlek v deželo, in to povzroči zmedo – prebivalci se med seboj začnejo spogledovati in čuditi. Ko vse premaga smeh, spoznajo: življenje je takšno kot je, lahko pa ga živimo zabubljene vase in v svoje skrbi ali skupaj, ob medsebojni pomoči, sodelovanju in z nasmehom na obrazu.

V posebnem okvirčku:

Obiskale so nas tudi novinarke in snemalke Maruša, Anja in Nataša in za oddajo Dobro jutro (TV SLO1) posnele prispevek o našem letošnjem ustvarjalnem počitniškem ZRU-jskem podvigu. Prispevek o našem Gledališče te poišče je bil objavljen v omenjeni oddaji v petek, 27. julija ob 8:40. Na snemanju je bilo prav zabavno, seveda pa je Ana predstavila tudi spletni projekt www.pesem.si in tako nas kot gledalce povabila še v virtualno pesniško snovanje.

Besedilo in fotografije: Gledeja in Zavod za razvijanje ustvarjalnosti

KUD Primož Trubar - Gledališka skupina GLEDEJA

vabi osnovnošolce
med desetim in dvanajstim letom
k vpisu v novo gledališko skupino.
Gledališke vaje bodo ob torkih od 15. do 16. ure
v Levstikovem domu
Velike Lašče.

Vpisujemo do konca
septembra.
Več informacij:
051 807 752
Gregor Grešak

KAPELICA IZ LIPE, KI JE PREDSTAVLJALA SREDIŠČE MALEGA LOČNIKA

V ČAST ANTONU PUŠČAVNIKU

Mali Ločnik, nedelja, 24. junija 2007 - Mali Ločnik je bil v času svojega nastanka, tam nekje daljnega leta 1200, pastirski stan turjaških grofov. Sčasoma so prebivalci pričeli obdelovati tudi zemljo in še kar nekaj časa po končani II. svetovni vojni so se vaščani pretežno ukvarjali le z drobno kmetijsko dejavnostjo. Danes večini kmetovanje predstavlja le dodatno dejavnost in ohranjanje delčka družinske tradicije ali pa celo zgolj zadovoljevanje hobija. Le še upokojeni gospod Anton Petrič v sebi nosi duh davnih prednikov in kljub šibkemu zdravju skrbi za vzrejo številčnejše črede govedi.

Kot vsako leto je bila tudi letos v nedeljo 24. junija, na godovni dan Svetega Ahaca, v cerkvici na Gori nad Malim Ločnikom, maša z žeganjem, ki jo je vodil farni župnik gospod Edi Škulj. Udeležilo se jo je kar lepo število domačinov in okoliških prebivalcev, tako da je bila majhna cerkvica kmalu pretesna in so morali nekateri župnikovim besedam prisluhni kar izpred vrat. Po zaključeni maši so se udeleženci skupaj z gospodom Škuljem ustavili še v vasi, kjer je na glavnem vaškem razpotju, iz posekane mogočne lipe zrasla nova kapelica Svetega Antona Puščavnika. O posekani lipi smo v našem Glasilu Trobla že prebirali razna pojasnila in komentarje, v nemale so se tudi razne ostre polemike, toda na dan 24. junija 2007 je bilo to pozabljeno. Izdolbljena iz mogočnega debla stare posekane lipe in svečano okrašena je kapelica pripravljena čakala, da prejme sveti blagoslov. Najprej je vse prisotne pozdravil »idejni in izvedbeni oče« kapelice G. Anton Petrič, nato pa je gospod župnik kapelico blagoslovil. Po opravljenem obredu je Lara Petrič, vnukinja avtorja kapelice Sv. Antona Puščavnika Antona Petriča, prisotnim posredovala nekaj misli svojega starega ata o sami ideji, zasnovi, izvedbi in sporočilu kapelice.

»Za gradnjo kapelice sem se odločil, zaradi trajne ohranitve vaškega središča. Dokler je stala, je lipa predstavljala središče, kjer so se vaščani družili in pogovarjali. Kapelica je narejena iz lesa posekane stare vaške lipe, ki je bila posajena po zmagi nad Turki (leta 1593). Takrat je turjaški grof Andrej na dan Svetega Ahacija premagal Turke v bitki pri Sisku. Sprva je bila cerkev na Gori posvečena Mariji, po zmagi Andreja Turjaškega nad Turki pa so jo preimenovali v Cerkev Svetega Ahaca. Ob tem pomembnem dogodku pa so vaščani Malega Ločnika na čast tej zmagi sredi vasi posadili lipo. Lipa je tako imela zgodovinski pomen, ki pa z ohranitvijo njenega debla ne ugaša. Kapelica ima zgodovinsko, turistično, kulturno, versko vrednost. Trdim in prepričan sem, da so se naši predniki takrat, ko so posadili lipo zavedali svoje indetitete in svojega narodnega obstoja. Sedaj pa ko smo se pridružili Evropi smo lipo posekali in tako brišemo del svoje lastne zgodovine zato sem se odločil, da se ohrani vsaj del debla te lipe za naše zanamce.

Kapelico bomo posvetili v čast Svetemu Antonu Puščavniku, ker smo v vasi le še štirje živi Antoni od petnajstih Antonov, večine žal že pokojnih, ki sem jih dobro poznal. V bližnji okolici oziroma na območju našega kraja ni nobene kapelice posvečene Svetemu Antonu - Puščavniku. Znano je, da je bil Sveti Anton kronist in vsega spoštovana vreden. Živel je v 3. stol. n. št. in

zapisoval dogodke za zgodovino celo 500 let pr.n. št. Hodil je po Aziji, Egiptu, Rimu, in vse skrbno sproti zapisoval, da ne bi šlo v pozabo.

V kapelici je tudi portret Antona Slomška. Kapelico bom dal poslikati še s portreti pomembnih Slovencev, ki so prispevali za ohranitev naše države in slovenskega jezika ter naše kulture. Na koncu bi poudaril, da naj bo kapelica simbol prijateljstva, strpnosti, središče vasi, vaščanov, kakor tudi mimoidočih. Kapelico sem financiral sam, pomagali pa so mi dobri prijatelji, sosede in mnogo dobrih ljudi s spodbudnimi željami«.

Svečanost je popestril pevski zbor »Češnje« iz Lavrice z venčkom lepih pesmi, »Ansambel iz dežele Trubarjeve«, s pevko, kitaristom in harmonikarjem pa je razveselil staro in mlado. Vsem so teknili dobra obara, sočen golaž, raznovrstno pecivo in osvežilne pijače. Druženje ob prijetnih pesmih, glasbi in prijateljskih klepetih je trajalo do večernih ur. Vsem prisotnim, predvsem pa vaščanom, bo ta poseben dan ostal v trajnem in lepem spominu.

Besedilo in fotografije: vaščan Jože Jeršin

Svečana blagoslovitev

Kratek nagovor in zaprosilo za blagoslovitev

Pevski zbor »Češnje« iz Lavrice

Deblo stare lipe

»Idejni in izvedbeni oče kapelice«

Ansambel iz dežele Trubarjeve

SKAVTSKO POLETJE BILI SO PRIDNI

TZV – Tečaj za vodnike

Bilo je kul. Bilo je odštekano in skavtsko. Bilo je čarobno. In od vsega, je bilo čisto vse na tem taboru zelo 'WOOF! Tistega lepega dne, 16. avgusta, smo se skavti z vseh slovenskih vetrov zbrali na tabornem prostoru pri Žagi v gozdnatem Kočevskem Rogu. In takrat se je začel tabor, ki bo za vedno ostal v naših srcih. Sami bodoči vodniki, same skavtske dušice in ekipa najboljših voditeljev smo se hitro ujele in dnevi so začeli leteti mimo. Vsak je dodal svoj barvni odtenek k mavrici, ki je nastala v duhu tega tabora, in vzdušje je bilo popolno.

Vodi uši, are, štoklje, žabice, kanarčki, gadi, kozorogi in pajki smo se, se mi zdi da, v torek podali na hajk. Od tam smo prišli nekateri utrujeni, nekatere nas je zeblo, nekateri prepričani, da smo videli medveda. Ampak, res smo ga videli!! Počeli smo še marsikaj, kar nam bo prišlo prav pri vodenju in vsakdanjem življenju. Vsi pa smo se vrnili domov s spomini na nepozabne skavtske dogodivščine. (Luka Koren - Delavni fazan, Blaž Podobnik – Zabavni sokol, Ana Stritar – Odgovorna goska)

Zlata maša v Škocjanu

Prisostvovali smo pri Zlati maši gospoda Franca Oražma. Bilo je zelo lepo in svečano. Upamo, da smo z svojo prisotnostjo dodali vsaj kamenček v mozaik častitljivega dogodka.

100 let skavtstva, obljub, taborov, bratstva, miru ...

Se spominiš trenutka, ko prvič si ogenj prižgal?
Se spominiš trenutka, ko skavtsko obljubo si dal?

1. avgust je praznik, skavtski praznik, cel dan je bilo praznovanje. Skupaj smo praznovali preteklih 100 let in pozdravili novih 100 skavtskih let.

Dogajanje se je začelo z zbiranjem zjutraj ob 8:00 na Prešernovem trgu v Ljubljani, nadaljevalo s sveto mašo, kjer smo skupaj z Bi-Pi-jem in skavti po svetu natančno ob 9:00 obnovili skavtsko obljubo. Isti trenutek je obljubilo več kot 30 milijonov skavtinj in skavtov. Sledi je skavtski zajtrk za vse. Nato smo se podali na foto orientacijo po Ljubljani, popoldne pa smo se vsi zbrali v parku Kodeljevo, kjer smo se pomerili v skavtskih igrah, lovili skavtski duh v različnih delavnicah, pripravili si praznično kosilo in seveda praznovali naprej. Ob 19:00 je sledil malo drugačen skavtski žur. Potem pa prenovljeni, z obljubo za novih 100 skavtskih let, mirno v noč.

Ponos Powellu Badenu smo mi, 100 let svet že o tem govori. V glavi vidim skavte, mavrice vseh barv, v gozdu, na morju, skavti na obzorju, v oblakih v gorah, na vseh stezah. Jama, divja reka, zanje ni zapreka. Skavtski duh je not, zdaj in za

vedno povsod. En skavt za mir se bori, po svojih močeh boljši svet gradi. (Marko Šavli – Dobrodušni lev)

Poletni tabor VV (Korte 2007)

Tokratni poletni tabor se je odvijal v Kortah nad Izolo. Prenočevali smo v župnišču. Za svet starejših volčičev in volkuljic, se je tabor začel že malo pred ostalimi volčiči in volkuljicami. Odpotovali smo 3. avgusta. Skupaj smo pripra-

vljali taborni prostor za ostale volčiče, ki so prišli 6. avgusta. V ponedeljek smo mlajšim volčičem pripravili potovanje do Egipta, kajti letošnja tema poletnega tabora je bil Egipt. Ko smo se vsi zbrali smo dobili okrepčilo. Skozi celotni poletni tabor smo poslušali Jožefovo zgodbo. Vsako jutro smo iskali skriti zaklad. Potem so sledile različne delavnice in igre. Seveda ni manjkalo kopanja. Tabor mi je bil v celoti zelo všeč. (Saša Koren)

Kljub temu, da sem prišla kasneje, mi je bil poletni tabor zelo všeč. Mislim, da smo se vsi naučili nekaj novega. (Maša Ahec)

Poletni tabor izvidnikov in vodnic

Letos smo taborili v Sv. Antonu pri Kopru. Tja smo šli najprej z vlakom iz Ljubljane do Kopra, nato pa z avtobusom. Na taboru smo se imeli super, kljub vremenskim neprilikam. Med taborenjem smo obiskali tudi znamenito cerkev v Hrastovljah. Tudi kopali smo se dvakrat v Kopru. Ob vsem delu, ki smo ga imeli čez dan, pa smo morali po noči stražiti tabor in ga bolj ali manj uspešno branili pred »vsiljivci«. Obiskali so nas tudi PP-jevci, ki so imeli potovalni tabor na kolesih. Skupaj smo speljali prehode skavtov, ki v jeseni odhajajo od izvidnikov k popotnikom. Kar prehitro je minil teden in v soboto smo se pod vtisom dogodivščin vračali domov. (Klemen Jakob – Družabni rakun)

Popotni tabor PP – kolesarski izziv

V nedeljo, 5. avgusta smo skavti veje PP (popotniki in popotnice) otovorjeni s prtljago in opremo za preživetje v naravi s svojimi kolesi zapustili parkirišče na Turjaku. Cilj, ki smo si ga zadali je bil obisk romarskega Marijinega svetišča na Sv. Gori nad Solkanom in nato obisk skavtskega tabora izvidnikov pri Sv. Antonu nad Bertoki.

Na končni cilj smo prispeli v sredo, 8. avgusta, uspešno izvedli krajo zastave in naslednji dan sprejeli dva izvidnika v svoje vrste. Vračali smo se z vlakom v petek, 10. avgusta.

Popotni tabor smo ocenili za uspešnega vendar naporenega, saj smo skupno prekolesarili približno 250 kilometrov. Radi bi se zahvalili našim mamam, ki so prale prepotena oblačila, župniku iz Begunj pri Cerknici in družini iz Ajdovščine, ki so nam dovolili bivakirati na njihovi posesti. Vsem popotnikom, srečno pot. (Silvo Kaplan)

Taborna šola Metode PP – »Poletel bom«

»Poletel bom!« je odmevalo iz sedemindvajsetih skavtskih src na poti od Kamnika čez Menino planino in nazaj v Kamnik. Klic je odmeval vse od 17. do 23. avgusta tega leta. Udeleženci in udeleženke, voditelji/ce oz. bodoči/ voditelji/ce naših popotnic in popotnikov, zbrani iz celotne prelepe Slovenije, smo se na poti spopadali z dežjem in točo, si grizli kolena in se spraševali, zakaj imamo v nahrbtniku toliko »nepotrebnih« stvari, katerih teža je zmanjševala našo hitrost.

Ob mnogih prehojenih kilometrih nas je družila vesela pesem, energijo dajala dobra hrana, odličnemu razpoloženju pa je dala piko na i vsakodnevna sveta maša. Naše prisotnosti z razigranim petjem pri maši so se najbolj razveselili v Tuhinju in se čudili, kako to, da imajo mašo sredi tedna v tako majhnem kraju kar štirje duhovniki. Ja, res je, kar so dejali voditelji, Bog nam je poslal dež in vse te preizkušnje, da nam dokaže, kako močni smo, saj se (nekateri) tega premalo zavedamo.

Hvala vsem voditeljem, ki ste na naša mlada krila vztrajno lepili peresca novih znanj, izkušenj, vzpodbud in novih izzivov, da smo ob koncu skupaj, vendar vsak zase, brez strahu,

poleteli vsak na svojo skavtsko voditeljsko pot naprej in glasno zakričali: »Že letim!« Vsem želim, da bi na svoja krila še naprej lepili peresca, ki vam bodo dajala moč, da boste leteli z odločnimi zamahi skupaj z vašimi klanovci (iz članka na spletni strani www.skavt.net)

Skavti iz stega Škocjan – Turjak 1, se ob tej priliki zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pomagali, da smo to poletje zelo dobro in uspešno izpeljali tabore. Zahvala gre predvsem občini Velike Lašče, ki nam je priskočila na pomoč z kombijem in nam finančno pomagala pri nabavi skavtske opreme za taborenje. Pomagali pa so nam tudi: Fructal Ajdovščina, Olje Zvezda Ljubljana, Beiersdorf in Krka Novo mesto. Hvala tudi staršem, ki nam pomagajao in nas podpirajo! (Steg ŠKOCJAN – TURJAK1)

Zbral: Marko Šavli
Fotografije: Silvo Kaplan, Marko Šavli, Klemen Jakob

91 LET JULKE INTIHAR OBISKALI SMO JO V VRHNIKI

V domu starejših občanov na Vrhniki živi naša članica društva upokojence Velike Lašče. Letos je praznovala svoj 91. rojstni dan. Nad našim obiskom je bila zelo presenečena. Našli smo jo, ko je na vozičku nemo opazovala skozi okno naravo, ki jo je vsaj za delček časa vrnila v življenje na njeni domačiji. Po smrti moža in občutku, da sama ne more poskrbeti zase, je domačijo prepustila nečaku. Njen nečak je videti izredno skrben in pozoren do nje, jo obiskuje vsak teden in ji tako polepša dan.

Pohvalila se je, da je na tekočem z dogodki iz svojega kraja, saj redno prebira občinsko glasilo Trobla.

Zahvalila se je za naš obisk, za cvetje in vizitko, ki jo je postavila na vidno mesto. Ob slovesu sva ji s predsednikom društva Francijem Ivancem zaželela zdravja, še veliko lepih trenutkov in prijetno bivanje v lepo urejenem domu na Vrhniki.

Besedilo: Mija Grebenc Jelaska
Fotografije: Franci Ivanc

OBISK PRI IVANI GORJUP JUBILANTKA STARA 90 LET

Na praznik Marijinega vnebovzvetja smo obiskali Ivano Gorjup na njenem domu v vasi Kaplanovo. Ivana je prav na ta dan praznovala svojo devetdesetletnico rojstva. Praznično urejena nas je na svoji domačiji pričakala nasmejana v družbi sina, snahe, vnuka in vnučkinje. V pristrčnem pogovoru nam je zaupala, da ji zdravje še kar služi, le slabše sliši in za hojo uporablja palico, brez katere bi težko občudovala naravo.

Z Anico Zrnec, našo spremljevalko, sta si imeli veliko povedati, posebno iz preteklih časov, saj ju vežejo sorodstvene vezi.

Pričakovali smo, da nam bo zaupala recept za dolgo življenje. Le-tega je zamolčala. Iz pogovora smo zaključili, da je za dolgo življenje potrebna le organiziranost življenja, disciplina in red, kar je Ivana nazorno prikazala. Odklonila je pitje kave ob 10. uri in povedala, da jo pije le po kosilu.

Pa še nekaj smo ugotovili. Za živet dolgo življenje je zelo pomembno, da te obdajajo ljudje s pozitivno energijo, ki se pogovarjajo, te poslušajo in zaupajo vate.

V takem okolju živi tudi naša jublantka.

Predednik društva Franc Ivanc je v svojem imenu in imenu društva zaželel jublantki vse najboljše in izrazil željo po ponovnem obisku na isti dan naslednje leto.

Besedilo: Mija Grebenc Jelaska
Fotografija: Franc Ivanc

OBISKALI SMO POLDETA GRUDNA PRI NAJSTAREJŠEMU ČLANU

V soboto, 25. avgusta, smo obiskali najstarejšega člana našega društva upokojencev, 98-letnega Poldeta Grudna. V vasi Dolnje Retje nas je pred lepo domačijo sprejela snaha sinova žena, ki skupaj z možem njegovim sinom lepo skrbita za očeta, človeka vredno življenja.

Besedilo: Mija Grebenc Jelaska
Fotografija: Franc Ivanc

SPOMINSKO OBELEŽJE TALCEM

30. OKTOBRA ŽALNA KOMEMORACIJA

V letu 1942, pred 65. leti, je divjala kruta druga svetovna vojna. Veliko ljudi, veliko narodov in ljudstev se je borilo, eni z željo osvajanja sveta, drugi z željo obraniti svoje življenje in svojo domovino.

Tudi v naših krajih je bila vojna, polna vsega hudega, polna grozot in strahov, polna uničevanja človeških življenj in ubijanja. Pri nas so med vojno gospodovalni Italijani. V italijanski vojski so bili posebno kruti fašisti. V letu 1942 je divjala italijanska ofenziva, znana pod imenom roška ofenziva.

Velike Lašče, še bolj pa okolica, je bil prostor za številne vojaške dogodke. Zgodovina, tako po vojaški plati kot po opisih dogajanj v tedanji družbi, je opisana v vrsti knjig in objav s prispevki o borbah, o izdajah, o uspehih in neuspehih naših ljudi, borcev za osvoboditev Slovenije iz tujih krempljev. V teh knjigah najdemo tudi slike streljanja talcev prav v našem kraju.

Tako je v letu 1942, od 26. junija do 9. novembra, našlo svojo smrt osemnajst talcev. Na spominski plošči najdemo vrsto priimkov, ki so naši, domači. Na severovzhodnem vogalu pokopališkega zidu v Velikih Laščah, na zunanji strani zidu je spominska plošča za 18 ljudi, ki so bili ubiti kot talci prav na tem mestu. Kot je zapisano na spominski plošči, so padli pod streli italijanskih fašistov aktivisti OF in zajeti borci NOV.

V letošnjem letu, ob 65. obletnici teh dogodkov, želimo posvetiti spomin na padle talce. Da bi bilo spominsko obeležje talcem lepše, bomo z delom članov društva Zarja spominov in s finančno pomočjo občine Velike Lašče uredili okolico spominske plošče, lepo oblikovani dostopno pot in pa na prehod iz pokopališča k spominskemu obeležju postavili napis, ki bo obiskovalce pokopališča seznanil z mestom tega spomenika.

Besedilo: Zarja spominov

Vabimo krajanje Velikih Lašč in okolice, da se udeležijo žalne komemoracije dne 30. oktobra, ob 15:00. Počastili bomo spomin na vse tiste ljudi, ki so bili pred 65. leti ubiti kot talci na tem kraju pokopališča.

TALCEM V SPOMIN

SLOVESNOST OB 65. OBLETNICI POBOJA V KOTAH

Nepozaben je julij 1942 za vrsto družin iz Osredka in Centov, ko so italijanski fašisti po seznamu pobrali moške in jih odpeljali s seboj. Žene in otroci so šele naslednji dan izvedeli za njihovo ustrelitev. Žrtve so ležale po tri zvezane skupaj v treh jamah, ki so jih morale skopati same. Svojci so morali sami poskrbeti za pokop žrtev, po ukazu na skrivaj in brez pogrebniških ceremonij.

Danes je prizorišče zločina v Kotah (za žago v Robu proti Kobiljemu curku) urejeno. Spomenik je obnovljen in postavljena je obvestilna tabla. V dogovoru s svojci in njihovi pomoči bo postavljena tudi ograja, ki naj bi simbolno ščitila ta tragični kraj.

Julija ob 65. obletnici so v Društvu Zarja spominov poskrbeli za skromno spominsko svečanost. Udeležili so se je svojci in prijatelji.

Besedilo: Božo Kovačič

MARIBOR RAZOČARAL, RAZKRIŽJE NAVDUŠILO

SREČANJE UPOKOJENCEV SLOVENIJE IN
POTEP V RAZKRIŽJE

Konec junija je pod pokroviteljstvom ZDU Slovenije in gostitelja pokrajinske zveze DU Maribor potekalo že 19. srečanje upokojencev. V lepem vremenu in okolju na snežnem stadionu pod Mariborskim Pohorjem se nas je zbralo več tisoč upokojencev iz vse Slovenije. Pozdravili in nagovorili so nas župan mesta Maribor Franc Kangler, bivši predsednik ZDU Vinko Gobec ter predstavnik mariborskih upokojencev g. Sedevy. Srečanje so poživljali štajerski glasbeniki in pevci z nepogrešljivim Vinkom Šimekom.

Žal smo bili nad srečanjem razočarani. Ozvočenje je bilo slebo. Upokojenci v ozadju nismo slišali govorov in petja. Tudi stojnic z jedačo in pijačo je bilo premalo, postreža je potekala prepočasi. Stranišča so bila zanemarjena – nehigienična.

Hitro smo se odpeljali proti Razkrižju, katerega obisk nas upokojencev nikoli ne razočara – vedno znova nas prijetno preseneti z gostoljubnostjo, dobroto in prijaznimi besedami ljudi, ki živijo v tej občini. Največ zaslug za dobro počutje ima naš dimnikarski mojster Branko Gašperič, ki je sposoben organizator izleta – od sprejema, ogleda turističnih znamenitosti, srečanj, nakupov, pogostitev ... Zahvaljujem se mu za njegov trud.

Ob prihodu, ko smo izstopali iz avtobusa, nas je veličastno pozdravilo zvonjenje zvonov, romarske cerkve iz leta 1784, katera je posvečena Janezu Nepomuku. Razkrižje je širši slovenski javnosti poznano prav zaradi cerkve. Razkrižani so se več desetletij prizadevali za uvedbo slovenskega jezika v cerkvi in verouku, kar so dosegli leta 1994. Največja vrednost v cerkvi je križ iz ameriškega lesa, okrašen z indijskimi školjkami. Prinesli so ga iz cesarske zakladnice z Dunaja kot darilo Marije Terezije. Pred cerkvijo ni manjkalo razkriških dobrot, kolačkov vseh vrst, soka in vina; z njimi so nas pogostile prijazne mladenke.

Popeljali smo se in si ogledali otok ljubezni pri reki Muri, plavajoči mlin in se z brodom peljali na drugo stran reke. Otok je prelep, obkrožajo ga jarki, močvirja z drevjem vseh vrst. Šumenje Mure in petje ptic tu ne potihne, razkošno cveto rože vseh barv. Ni se čuditi, da je otok zatočišče zaljubljenec in njih vzdihljajev.

Mlini so se na Muri pojavili že v 14. stoletju. V glavnem so bili plavcajoči. Prednost plavajočih mlinov je bila v tem, da so jih lahko prestavljali na ustrežnejša mesta, če se je spremenila globina vode ali hitrost toka. Privezani so bili h kolom na rečnem bregu, najprej z močnimi verigami, kasneje pa z jeklenimi vrvmi. Najboljši mojstri za izdelavo verig so bili Romi. S kovaško opremo so romali od mlina do mlina in popravljali oziroma izdelovali verigo. Njihove žene pa so poskrbele, da se mlinarji niso preveč dolgočasili.

Po kosilu smo obiskali oljarno bučnega olja Gibina. Tradicija oljarstva v občini Razkrižje sega več kot sto let nazaj in temelji na tehnologiji vročega stiskanja.

Sledilo je pristrčno srečanje z županom in ogled prazgodovinskega naselja, ki ga je postavila občina v sodelovanju s turističnim društvom pod strokovnim nadzorstvom Pokrajinskega muzeja v Murski Soboti, kakršno je bilo pred 5500 leti. Na podlagi arheoloških izkopanin in proučevanja so zgradili lesena, štirikotna bivališča, ometana z ilovico in s primešanim plevelom, strehe pa z leseno konstrukcijo, prepletene z vejevjem, slamo in trsiko. Vhod v bivališče je na ožji strani, zavarovan je pred vetrom. Okrog bivalnih prostorov so postavljene lončene peči in lesena prepletena ograja. Prebivalci naselbine so se v glavnem ukvarjali s tkanjem. V tistem času so že poznali lan in volno.

Domačini so nam v živo uprizorili življenje takratnih prebivalcev. K sodelovanju v igri so pritegnili tudi nas. Posrečeni prizori so nas nazabavali, nasmejali smo se in se kar težko poslovlili od zanimivega prazgodovinskega naselja in dobrih igralcev.

Med potjo proti Brankovemu vikendu smo izvedeli še mnogo zanimivosti: o borbi Razkrižanov za Slovenijo (padlim so postavili spomenik), o delu občine, šole, novih načrtih. Poteka akcije, ki se že uresničuje, da bi mlade družine z otroki zidale hiše – parcele bi dobili za borih 200 EUR. Tako bi se nadaljevali kakovostno življenje in šolanje v Razkrižju.

Na vikendu so nas pogostili s sladkimi dobrotami, kavo, sokom, vinom, kar se je nadaljevalo na vinogradniški turistični kmetiji, kjer je domačin-harmonikar odlično raztegoval meh. Prepevali in veselili smo se do poznega večera. Ko smo odhajali proti domu, nas je v mislih spremljala lepa dežela s skrivnostno reko Muro, gostoljubne in ljubeznive duše delovnih ljudi z zvedavimi pogledi in širokosrčnimi besedami.

Besedilo: Marija Šolar Merjasec

KOKOŠ VELIKANKA

18. OKTOBRA KNJIŽNA ČAJANKA O TEM, ZAKAJ IMA SLOVENIJA OBLIKO KOKOŠI

Začeli bomo s Slovenijo in najboljšimi novimi izvirno slovenskimi knjigami za otroke, mladino in odrasle! Zgodba Kokoš velikanka – The Giant Hen (Sodobnost International, 2007) duhovito razloži, zakaj ima Slovenija obliko »kokoši«. Izšla je v zbirki Spominčice – Forget-me-nots, kjer so vse zgodbe v slovenščini in angleščini, tako da slovenska književna dela lahko spoznavajo tudi potomci Slovencev po svetu in tuji otroci. Je pa tudi dober prispevek k medkulturnemu dialogu, čemur je namenjeno vse leto 2008. Ministerstvo za kulturo je za svoj projekt Rastem s knjigo izbralo knjigo Slavka Pregla Spričevalo (Mladinska knjiga, 2006).

Prelistali bomo slikanico Moj očka Lile Prap, ilustratorke, ki se je s svojimi deli uveljavila v mednarodnem prostoru, posegli bomo po novih naslovih v letošnji zbirki Čebelica (vse Mladinska knjiga) ... V zbirki Enci benci na kamenci (Mladinska knjiga, 2007) se bomo srečali s slovenskim otroškim izročilom, v zbirki Ali je kaj trden most? Z najlepšimi igrami iz otroške zakladnice, v zbirki Iz zibelke (Ajda) pa s priredbami slovenskih ljudskih.

Vsekakor bomo pregledali pet finalistk za letošnjo nagrado večernica. Omenili bomo 2. cikel Slovenskega knjižnično-muzejskega MEGA kviza, ki poteka v sodelovanju med splošnimi knjižnicami in muzeji; namenjen je otrokom in odraslim, da bi spoznavali našo kulturno dediščino; predstavlja znamenite Slovence in Slovenke, ki so s svojimi deli že davno stopili v Evropo in svet. Tako bomo na tej čajanki Slovenijo (v Plečnikovem letu!) najbrž še posebej predstavili z monografijama Anrdej Hrausky, Jože Plečnik: Dunaj, Praga, Ljubljana (Cankarjeva založba, 2006) in Lilijana Nedič, Ita Rina (Slovenska kinoteka, 2007)

Besedilo: Mihaela Rihar, Knjižnica Velike Lašče

PRAVLJIČNE URE

Dragi otroci, spoštovani starši, obveščamo vas, da bodo pravljicne ure v knjižnici Velike Lašče potekale vsak prvi četrtek v mesecu s pričetkom ob 17. uri.

SLOVENSKE KNJIGE ZA ITALIJANE, NEMCE, AVSTRIJCE ...

PROGRAM KNJIŽNIH ČAJANK ZA SEZONO 2007/2008

Knjižne čajanke smo za novo sezono v šolskem letu 2007/2008 zasnovali malo drugače kot v prejšnji sezoni. Leto 2008 bo namreč mednarodno leto medkulturnega dialoga in Slovenija bo predsedovala Evropski Uniji. Zato smo se odločili, da bomo na knjižnih čajankah pregledali, katere prevedene mladinske knjige prihajajo k nam iz posameznih držav. Kaj nam prinašajo npr. mladinske knjige iz Velike Britanije, Švedske ali Nove Zelandije? Kaj pa bi mi od naših – izvirno slovenskih – otroških in mladinskih knjig radi pokazali npr. Nemčiji. Italiji ali Avstriji?

V tej sezoni se bomo na vsaki čajanki torej posvetili eni od držav. Najprej se bomo skušali na kratko spomniti, katere bistvene ideje je prispevala v mednarodni prostor; pri tem nam bodo v pomoč predvsem knjige za odrasle. Potem pa bomo predstavili v slovenščino prevedene mladinske knjige iz te države, tako poučne knjige in razne priročnike kot tudi leposlovne knjige različnih vrst, zvrsti in žanrov.

Na čajankah pa se ne bomo pogovarjali o vsem tem in samo o tem! Šele med snovanjem priprave za vsako čajanko posebej se bo namreč pokazalo, katere knjige bomo zares predstavili, saj bodo med tem izšle tudi zanimive novice ... in, seveda, nikoli ne bomo mogli mimo sprotnega dogajanja na področju branja pri nas.

Na začetku čajanke bomo naredili nekakšen »brainstorming«.

Npr. kaj si najprej predstavljam, ko rečem Velika Britanija? Otok? Big Ben? Churchila? Beatlese? Vsekakor Shakespeara, ... To, da nimajo davka na knjige in da so imeli »nacionalno leto branja«? No, in na katere knjige s področja mladinske književnosti se spomnimo, na katere za odrasle?

Besedilo: Mihaela Rihar, Knjižnica Velike Lašče

Foto Franc Brezovar

TD Dobrepolje, Društvo Koma 750 in
Parnas, zavod za kulturo in turizem Velike Lašče

vabijo na odprtje
naravoslovne fotografske razstave FRANCA BREZOVARJA

SVET RASTLIN OB RAŠICI

v petek, 28. 9. 2007, ob 19. uri
v dvorani Zavoda Prizma Ponikve.

○ rastlinskem svetu mokrotnih travnikov bo spregovoril
dr. Peter Skoberne z Ministrstva za okolje in prostor.

V kulturnem programu sodelujejo Vokalna skupina Mavrica, Mladinski pevski zbor
Ponikve pod vodstvom Janeza Gačnika ter otroci podružnične OŠ Ponikve.

KINO - VELIKE LAŠČE

KINOPROGRAM

V soboto, 29. septembra, ob 19:00

Zlom

Ameriška uspešnica, akcijski triler

Willy je mlad državni tožilec, ki se mu obeta prestižno mesto v priznani odvetniški pisarni, če le zaključi odmeven proces proti dvoličnemu inženirju Tedu, ki je obtožen poskusa umora svoje žene. Toda na videz kristalno jasen primer se začne zapletati, saj Ted spretno manipulira z dokazi in vedno znova poskrbi za presenečenja. Todovo največje orožje je namreč zmožnost, da v vsakem spozna njegovo največjo pomanjkljivost - tudi v Willyju, ki kmalu več ne najde poti iz pretkane mreže spletk in prevar ... (Dolžina: 112 minut)

V nedeljo, 30. septembra, ob 17:00

Divji valovi

Ameriška uspešnica, animirani otroški film

Ustvarjalci Sezone lova in režiserja drugega dela Sveta igrač ter Tarzana nam prinašajo zgodbo o radoživem pingvinu Codyju, ki se odloči udeležiti največjega tekmovanja v dekanju na valovih. Na poti se mu s pomočjo zabavnih naključij pridružijo čudaški piščanec, preračunljiva menedžerska vidra, kolerični čapljasti iskalec mladih talentov in prijazna pingvinja vodna reševalka. Skupaj se pogumno spopadejo z največjimi valovi in ob tem spoznavajo, da resničnemu zmagovalcu ni potrebno vedno biti prvi. Film je sinhroniziran v slovenščino. (Dolžina 85 minut)

V soboto, 6. oktobra, ob 19:00

Napumpana

Ameriška uspešnica, romantična komedija

Ustvarjalci komedije 40-letni devičnik na burni vrtiljak ljubezni tokrat posadijo zapeljivo ter uspešno televizijsko novinarko Alison in zabavnega, toda lenega sanjača Bena. Njunemu naključnemu srečanju sledi nekaj kozarčkov alkohola, zaradi česar pristaneta v postelji, čez nekaj tednov pa zgrožena Alison ugotovi, da je noseča. Novica neprijetno preseneti tudi Bena, ki se še ni pripravljen odpovedati neskončnim zabavam s prijatelji in brezskrbnemu življenju, a kljub vsemu se odločita pomagati drug drugemu. Toda številne zabavne težave njun odnos znova postavijo pred usodno preizkušnjo. (Dolžina: 129 minut)

V nedeljo, 7. oktobra, ob 17:00

Ratatouille

Ameriška uspešnica, družinski animirani film

Podgana Remy je velik gurman, zato že od nekaj sanja, da bi postal svetovno priznan kuhar. Splet okoliščin ga nekega dne zares pripelje

do prestižne restavracije v Parizu, kjer spozna mladeniča Linguinija. Ta je zadolžen le za pomivanje posod, a s pomočjo Remyjevih kulinarčnih mojstrov in kmalu postane mojster kuhanja, kar pa gre v nos zlobnemu šefu. Dodatno težavo predstavljata tudi Remyjev podganski oče, ki ljudem nikakor ne more zaupati, in vzvišeni kuharski kritik Anton, nenadna slava in nova ljubezen pa na veliko preizkušnjo postavita tudi prijateljstvo med Remyjem in Linguinijem. (Dolžina: 80 minut)

V soboto, 13. oktobra, ob 19:00

Vroč kifelca

Ameriška uspešnica, akcijska komedija

Londonski policist Nicholas je najboljši policist, kar jih je kdaj obstajalo, toda na žalost je tako zelo dober, da ga ljubosumni kolegi postavijo v spokojno podeželsko mesto, kjer zločina praktično ne poznajo. Kljub vsemu je Nicholas prepričan, da se tudi v tako zaspanem mestecu najdejo kriminalci, a s tem si na glavo nakoplje nejevoljo meščanov. Serija nenavadnih nesreč ga kmalu prepriča, da vendarle je na sledi veliki zaroti, ker pa je njegov novi partner Danny velika nerodna nadloga, se mora pripraviti na številne zabavne katastrofe. (Dolžina: 121 minut)

V soboto, 20. oktobra, ob 19:00

Transformerji

Ameriška uspešnica, akcijski film

Režiser Michael Bay, ki je ustvaril spektakle Armageddon, Podli fantje in Pearl Harbor, nas bo tokrat popeljal v robotsko vojno med plemenitimi Autoboti in zlobnimi Decepticoni, ki so si za poslednje bojišče izbrali Zemljo. Ključ do uspeha negativcev leži v rokah nič hudega slutečega mladeniča Sama, ki si skuša priboriti naklonjenost zapeljive Mikaele, a se oba znajdetata sredi srdite vojne. Na srečo jima na pomoč priskočijo Autoboti in začne se neusmiljen spopad, ki za sabo pušča popolno uničenje, usoda človeštva pa je odvisna od osebnega poguma vsakega posameznika. (Dolžina: 143 minut)

V soboto, 27. oktobra, ob 19:00

Planet terorja

Ameriška uspešnica, grozljivka

Robert Rodriguez, ki je najbolj temačne strani človeštva odkrival že v Mestu greha, tokrat k življenju obudi zombije, edino upanje za človeštvo pa leži v rokah nadvse nenavadnih ljudi. Ko obupani znanstvenik v zrak spusti skrivnosten virus, se pričnejo ljudje spreminjati v krvoločne zombije. V kaosu krvi in trupel se ubijalskim tvorom po robu postavijo odločni mestni šerif Hague, prestrašena Dakota, ki skuša s hčerko zbežati pred okuženim možem, in eksotična plesalka Cherry, ki ji zombiji raztrgajo desno nogo, a si namesto proteze namesti brzostrelko, s katero prične nečloveškim prikaznim vračati udarce. (Dolžina: 90 min)

ŠČITA

Spomin, ki nosi nas v otroške dni
pripada tudi tebi Ščita draga,
ko si nam neskončno fantazijo
nudila vse od svojega praga.

Skrivnosten svet izgubljenega raja,
ki vedno manj se ga vidi,
ki pred očmi vidno nam izginja,
pridružuje mestu se Atlantidi.

Vidim pot, ki k tebi nas pelje,
kjer obupano kričiš: « Rasti, rasti! »
Predragocene so vse te mladike,
saj redki postali so stoletni hrasti.

Vsak, ki je v Ščito kdaj vstopil,
skritih kotičkov imel je mnogo,
a ko človek v naravo je posegel,
prijetno vzdušje je postalo togo.

Drevesa postala tako so redka,
da senco prebijajo sončni žarki
in zaradi tega so žal izginili
številni ter prijetni tvoji parki.

Ko se nostalgичno spominjamo
tvoje barke zgodovine,
pa v sedanosti lahko le ugotavljamo,
da propadanje nikakor ne mine.

Modernizacija je naredila svoje
in Ščita je postala ščitka,
sedanji obstoj tako simbolizira le
surova bitka, brez užitka.

Koliko ti še ostalo dni je štetih
in kdo te vrnil v leta bo bogata,
sprašujem sanje in kraljestvo izgubljeno?
Ali; kdo bo zadnji, ki bo zaklenil tvoja vrata?

Miha Indihar

Re-akcija poletne žeje

Poletje popoldan nam vročina
sprožila je prehudo žejo,
rodila napačno idejo
da nas odžejal bo kozarec vina.

Ob gostilni senčna lega
odpravila prve je težave,
nekoliko ohladila glave
nato prišel še prvi je kolega.

Naročila sta prvo rundo piva,
ko srečanje začela sta v šali
kmalu so se še ostali zbrali,
nastala je družba zanimiva.

Pozno v večer so drugam se premaknili,
le s pivom so še nadaljevali,
a s pivom so tudi spoznali,
da so močno se spremenili.

Joško je prav po moško
v svetlo poletno noč
razkazoval pest in svojo moč,
vedel se nekoliko je otroško.

Cigaret delal je probleme,
v njem je gotovo neka zanka,
saj gorel je brez prestanka,
sprožal različne je dileme.

Zgodnje jutro je bilo drugačno,
vsak je nosil težjo glavo,
nekdo je kahal močno kavo,
svetlo je postajalo temačno.

Vnela se še zadnja je razprava;
zakaj voda je na mizi?
Ugotovili so, da je nekdo v krizi,
nato svoje naredila je narava.

Miha Indihar

DUHOVNIK PRAZNUJE

TONE MASNIK PRAZNOVAL
80. ROJSTNI DAN

V prvih septembrskih dneh je obhajal svoji visoki jubilej – 80 let življenja – duhovnik Tone Masnik, doma iz Velikih Lašč.

Vedno dobre volje in poln optimizma sprejema vsak izziv in nalogo, ki mu jo na pot življenja pošilja Gospod. Njegov čut za lepo in slovesno bogoslužje se kaže predvsem v njegovi ljubezni do glasbe in petja. Da glasba in vesela pesem res ne poznata meja in tudi ne let, je prav gotovo gospod Masnik najboljši dokaz.

Spoštovani gospod Masnik! Naj Vam Bog nakloni obilo zdravja, da boste lahko še naprej izvrševali svoje poslanstvo in seveda še velikokrat zapeli kot znate le vi! (Uredništvo)

BAR SLAVČEK V PRENOVLJENI PODOBI S SVEČANE OTVORITVE ...

V soboto, 11. avgusta, je bila v Malih Laščah svečana otvoritev prenovljenega lokala »Bar Slavček«, ki deluje v sklopu naokrog dobro poznane mesnice in trgovine ob glavni cesti Ljubljana – Kočevje.

Lokal, ki vabi mimoidoče z ličnim, na novo postavljenim reklamnim kozolčkom, je zasijal v povsem prenovljeni sodobni notranji opremini. Prostori so klimatizirani, lastnik – gospod Slavko Zadnik pa je verjetno med prvimi gostinci pri nas, ki ne udriha po novem »protikadilskem zakonu«, ampak je s dozidavo pokrite terase hkrati razširil lokal in poskrbel tudi za zadovoljstvo tistih svojih gostov, ki si želijo ob klepetu in pijači prižgati cigareto. V lokalu bo gostom na voljo velika izbira pijač in toplih napitkov, kasneje pa tudi toplih malic.

Gospod Slavko je v pozdravnem nagovoru vsem navzočim obrazložil potek prenove in se hkrati zahvalil vsem izvajalcem za opravljeno delo. Posebno zahvalo je namenil svoji družini za podporo pri delu in nato predal besedo častnemu gostu županu Antonu Zakrajšku.

Gospod župan je ob slovesnosti najprej čestital soprogi, otrokom in gospodu Slavku ter poimensko tudi vsem izvajalcem za kvalitetno in hitro opravljeno delo. Posebej je pohvalil novo teraso in jasnovidno prerokoval, da bo ob podjetnosti družine morda nekoč na tem kraju stal tudi motel.

Otvoritveno vrstico je slovesno prerezal Zadnikov sin Kristijan. Vse navzoče so do poznih nočnih ur z aperitivi, sokovi in Slavčkovimi čevapčiči ter drugimi dobrotami stregla mična mlada dekleta, da so goste zasrbele tudi pete pa je poskrbel ansambel Roka Žlindra iz Ribnice.

Besedilo in fotografije: Jože Jeršin

NINA VIRANT ZMAGALA NA FESTIVALU FENS

DEKLE IZ RAŠICE NAVDUŠILA S SKLADBO
»ALI SI POZABIL?«

Nina Virant, dekle z Rašice, je zmagovalka FeNS-a! FeNS (festival novih skladb) poteka že 12 let, njegov cilj pa je najti dobre in inovativne glasbene ustvarjalce različnih glasbenih stilov, jih predstaviti javnosti, spodbujati in nagraditi njihovo delo. V dvanajstih letih je na festivalu nastopilo čez 500 izvajalcev in med njimi precej takih, ki so danes uspešni na glasbenem področju, kot: Kingston, Tinkara Kovač, Lara Baruca, Siddhartha, Alya, Andraž Hribar, Mambo Kings, Foxy teens, Eva Černe ... Ninino letošnje prvo mesto na glasbenem festivalu FeNS v Izoli ni sad nenadnega navdiha, spleta okoliščin ali sreče.

Nina namreč poje, odkar pomni. Nastopa že od 1. razreda, ko se je predstavila na Korajži velja, potem pa tja od 4. razreda naprej vsako leto odhajala na medšolska tekmovanja in leta 2000 nastopila v finalu tega festivala v Olimlju. Leta 2002 je zastopala Slovenijo na otroškem festivalu Zlatna pahulja v Rožaju v Črni gori in pol leta kasneje še na festivalu v Koninu na Poljskem.

Na FeNSu je Nina že predlani, 2005, zasedla 3. mesto v kategoriji mladih do 17 let s skladbo Mlada je noč. Ta in večina ostalih skladb, ki jih Nina poje, so sad sodelovanja s producentom Tadejem Miheličem. Tisti, ki smo takrat spremljali njen nastop, smo bili mnenja, da je bila Nina v finalu najboljša in da je ta ustvarjalna ekipa zmagovalna kombinacija.

Za letošnji Izolski glasbeni festival, za nastop v „glavni kategoriji“ so pesem ALI SI POZABIL ustvarili: glasbo Miha Gorše, besedilo Petra Stopar, priredbo Miha Gorše in Tadej Mihelič. Nina Virant je na FeNSu 2007 v Izoli odlično in samozavestno odpela pesem, prepričala žirijo, pustila za seboj ostalih 15 izvajalcev – in osvojila 1. mesto!

Seveda imamo najraje zgodbice izza odra, Nina pripoveduje: „Ko smo morali vsi nastopajoči na oder za razglasitev, nisem bila živčna, samo, ko sem slišala ALI SI POZABIL in NINA VIRANT, se mi je pa vseeno kar zvrtilo! Z back vokalistko sva šli na oder, da bi ponovili našo pesem, benda pa nikjer! - ker so fantje že spravili kitare in vse! Začnem peti in sredi komada uletijo gor, brez inštrumentov, vsi se objamemo, jaz pojem naprej - najbrž je bilo videti kar sproščeno.«

Nino smo letos že slišali na Rašici, ko je nastopila na Dnevu sonca 07 in nas prepričala s svojim dobrim glasom, s pevsko gotovostjo in prepričljivo interpretacijo. Tisti, ki radi gledate TV, pa ste jo gotovo ujeli v oddaji HRI-bar (TV SLO) in jo slišali peti v angleščini – v živo je nastopila s skladbo »Who Knew« pevke Pink, in se nato, kot prava dama, usedla na barski stolček k eminentnim gostom.

Nina igra tudi kitaro in se ves čas izpopolnjuje v petju, saj si želi neprestano izboljševati pevsko tehniko. Čeprav je šola na Nininem prvem mestu, je pred pol leta postala pevka v skupini (katere delovno ime je Nina Virant Bend), sestavljeni iz glasbenikov, ki prihajajo iz zasedb, kot so Duwai Orchestra, Rebeka Dremelj Band, Sausages, Crossing Fields, izvajajo pa pop, rock in soul.

Nini Virant iskreno čestitamo in ji iz srca želimo še veliko glasbenih uspehov in barvitih pesmi! In upamo, kmalu na svidenje na njenem samostojnem koncertu!

Besedilo: Ana Porenta
Fotografije: Marko Razingar

„Vem, sonce zahaja,
a ne za naju dva.“

Ali si pozabil vse,
kar še imava
in obrnil se drugam?
Kot oblak potuješ
v neznane daljave,
ne poveš kako, zakaj.

Vzemi tudi mene,
najina ljubezen
je kot čudežni napoj.
Reci, da nikoli
nisi dvomil v sanje,
ki živel si jih z menoj.“

Petra Stopar:
refren iz pesmi
Ali si pozabil?

Foto: <http://www.agencijaplahutnik.com>

ŽIVAHNA JESEN

IZ POSLANSKE PISARNE

Kot večina od vas, zaposlenih, šolarjev in študentov, je bil tudi v Državnem zboru RS september zelo živahen, zagotovo pa bo tak tudi oktober in meseci, ki so pred nami.

Zaradi reorganizacij v delovnih telesih oz. odborih sem postala članica Odbora za zdravstvo in nisem več članica Odbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje.

V začetku meseca smo potrdili novo ministrico za zdravje Zofijo Mazej Kukovič, ki je poudarila pomembnost celostne obravnave bolnika, kajti le s popolno informacijo o bolnikovem stanju v preteklosti in sedanjosti, smo lahko učinkoviti pri njegovem zdravljenju, profesionalizacije pri javnih razpisih in oddaji del ter nadzor, saj se je to področje izkazalo kot najbolj šibko in je povzročalo največ težav. Na zaslišanju na matičnem odboru je kandidatka name naredila zelo pozitiven vtis, saj je gospa odločna in ima vizijo in si zna postaviti cilje.

Podobno osvežitev bo na področje prometa prinesel novi minister za promet Radovan Žerjav, ki je obljubil, da bo poskrbel za bolj racionalno porabo sredstev prometnega ministrstva, najverjetneje pa bo za ministrico za visoko šolstvo potrjena tudi moja dosedanja kolegica poslanka Mojca Kucler Dolinar.

Živahno je bilo tudi na Odboru za kulturo, šolstvo in šport, ko smo razpravljali o novostih v šolstvu. S spremembami želimo povečati avtonomijo ravnateljev in učiteljev, saj je učitelj prepogosto tisti, ki je prisiljen delati po vzorcih in receptih, namesto da bi bil kreativen in bi prilagodil delo v razredu situaciji in otrokom, ki so v njegovem razredu. Po novem bo lahko svobodneje odločal o tem na kakšen način in s kakšnim tempom bo potekal pouk. Predlagana je ukinitvev splošnega učnega uspeha, tudi v drugi in tretji triadi, v prvi je bil že odpravljen z uvedbo opisnega ocenjevanja. Splošen učni uspeh v Evropi poznajo le še Češka, Grčija in Albanija, saj so raziskave pokazale, da splošni učni uspeh ne prinaša večje kakovosti, pogosteje pomeni pritisk na učence in učitelje.

Sprejeti so bili tudi predlogi predstavnikov staršev, ki omogočajo povezovanje svetov staršev v aktive po vsej Sloveniji. Tako bodo starši bolj vključeni v aktivnosti in spremembe in bo zaživelo partnerstvo med šolo, občino in starši, kar je pogoj za okolje, v katerem se bodo učenci in učitelji dobro počutili.

Za lažjo organizacijo dela in prenos administrativnih in poslovodskih del, je z novelo zakona dana možnost, da šole in vrtci ustanovijo Centre, ki bodo zanje opravljali te naloge. Sedaj so bili ravnatelji močno obremenjeni s poslovodskimi deli, manj časa pa jim je ostalo za tisto, za kar so bili imenovani - delo pedagoškega vodje. Ta mora skrbeti za čim boljšo izvedbo pouka in kvaliteto le tega, ne pa, da je bil prisiljen večino časa nameniti razpisom, za nakup opreme, hrane ipd. Kjer bodo ocenili, da bi bila taka organizacija primernejša, bodo lahko ta dela prenesli na center. Tako bo potrebno kupiti le en računovodski program, objaviti in izbrati z enim razpisom hrano za več šol naenkrat ipd.

Novela tudi izenačuje otroke, saj smo imeli do sedaj ureditev, v kateri je Ministrstvo za šolstvo in šport program za otroke v nekaterih šolah financiralo 85 %, v drugih pa 100 %. Več sredstev se namenja za program v zasebnih šolah s tem, da se

ukinja šolnine v zasebnih šolah. Tako bodo tudi te dosegljive vsem zainteresiranim in na ta način se uresničuje zaveza iz Ustave RS, da morajo imeti učenci in starši možnost izbire, ne da bi se ustvarjale socialne razlike. Z novim načinom se povečuje dostopnost, obenem pa se daje možnost, da v šole investirajo zainteresirani in s tem širijo mrežo šol, prinašajo nove načine, ki so nekaterim staršem in učiteljem bližji (Montessori, Waldorfska šola...).

Novela prinaša tudi uvedbo drugega tujega jezika v zadnji triadi, saj so se naši otroci množično odločali za drugi tuj jezik že sedaj v okviru izbirnih vsebin, verjetno se zavedajo, da bodo v prihodnosti morda študirali ali iskali zaposlitev in svoj prostor pod soncem tudi v kateri od sosednjih držav.

Ravnatelji in učitelji pozdravljajo tudi vzgojni načrt, ki ga bodo šole pripravljale glede na specifično okolje in potrebe, saj smo v preteklosti vse te vsebine iz šole izključevali, kar pa se ni izkazalo kot pozitivno.

Še nekaj drugih sprememb se predvideva, o katerih vas bom obveščala, preberete pa jih lahko tudi v medijih in na moji spletni strani.

Vabim vas v poslansko pisarno v ponedeljek, 8. oktobra, med 17.30 in 19.00 v prostore Občine Velike Lašče. Lahko me pokličete na tel.: 01/478-95-35 ali se mi oglasite po el. pošti: alenka.jeraj@dz-rs.si. Informacije o mojem delu lahko najdete na www.alenkajeraj.sds.si.

Besedilo: Alenka Jeraj,
poslanka v Državnem zboru Republike Slovenije

POT DO VRHA SVETA

ROK BORŠTNIK JE DOSEGEL SVOJ DRUGI CILJ ALJASKO.

Zadnja objavljena zgodba v Trobli, se je končala nekje okrog ekvatorja. Ko sem prečkal to črto, ki označuje 0 stopinj geografske širine sem se s tem vrnil na 'našo', severno polovico planeta, in vse skupaj se je odvijalo zelo zanimivo.

V prestolnici Ekvadorja, Quitu, sem naletel na manjši, prvi in doslej edini zaplet, ko me je zvečer na ulici ustavil pijani ali bogsigavedi od česa zadeti možakar in zahteval dolarje, ki so mimogrede uradno plačilno sredstvo v tej deželi. Njegovo zahtevo sem seveda zavrnil, nakar je mali možakar potegnil izza hrbta ne preveč oster nož. Končalo se je tako, da je možakar obležal na ulici in mu najbrž še nekaj časa po tistem dogodku ni padlo na kraj pameti, da bi iskal dolarje pri navčnih turistih. Pozitivna stran te dežele pa se skriva v sadju, saj je najpogostejši izvozni produkt banana in za 1 dolar lahko dobiš dve veliki vreči najbolj sladkega, najbolj sočnega in najbolj svežega sadja na svetu.

Iz vlažnega in soparnega Ekvadorja, kjer sem bil vseskozi moker zaradi dežja ali pa zaradi potenja, pa v prevečkrat rečeno "nevarno" Kolumbijo. Resnici na ljubo je v deželi gverila in trgovina z mamili še vedno velik problem, a zame je to dežela kave, lepih deklet in bujnega zelenega rastja. Naj že na začetku povem, da ves čas bivanja v Kolumbiji nisem naletel niti na en nevaren dogodek. Za Kolumbijo veljata dve osnovni pravili, ki sem se jih striktno držal in sicer: 'Ostani na glavnih cestah.' in "ne vozi ponoči." Glavne ceste so polne vojske, vsi mostovi so zastraženi, na vsakih nekaj deset

kilometrov je vojaška kontrola, vsa večja križišča so pod kontrolo. Na začetku je vse skupaj izgledalo nekoliko čudno, a prav vojska na cestah zagotavlja deželi varnost in stabilnost v zadnjih nekaj letih.

Kolumbija je sicer čudovita in zelo raznolika dežela. V gorah, kjer leži prestolnica Bogota zna biti precej hladno, na Karibski obali pa ležijo čudovita kolonialna mesta kot sta Santa Marta in Cartagena. Vreme je prijetno vroče, voda topla, ljudje pa neverjetni, saj prijaznost Kolumbijcev ne pozna meja. To se je pokazalo pri mojem iskanju ladje, ki bi transportirala mene in motor preko Karibskega morja do Paname. Med Kolumbijo in Panamo namreč ni nikakršne trajektne, še manj pa cestne povezave. Tu kraljujejo le džungle, neštete reke in gverila. Tako sem v čudoviti Cartageni iskal zasebno jadnico, ki bi me prepeljala v Panamo. Lastnica hostla, kjer sem prebil svojo prvo noč, je bila tipična Kolumbijka, kar velja tudi za njeno prijaznost in pripravljenost za pomoč. Skupaj sva dva dneva iskala jadnico po pristaniščih, se vozila z čolnom od ene barke do druge in spraševala za prevoz. Ob tem sva naletela na kup ljudi, ki so mi pomagali z nasveti, ali z brezplačno vožnjo po pristaniščih. Žal se je na koncu vse skupaj zapletlo zaradi mojih carinskih papirjev in ves trud je bil zaman. Tako sem bil prisiljen, da se obrnem nazaj proti jugu in proti prestolnici Bogoti, kar je pomenilo še dodatnih 1.200 kilometrov. Tam sem motor in sebe vkrcal na letalo, ter poletel proti Panami, kjer se je začela moja pot po Srednji Ameriki.

Srednja Amerika, zelo vlažno in vroče vreme, veliko potenja pod čelado, veliko indijanskih zapuščenih mest, ter veliko kopanja v toplem oceanu. Prvi vtis je bil presenetljiv. Pristal sem namreč v Panama Cityju, ki bolj spominja na New York kot pa na Srednje Ameriško mesto. Velike stolpnice, vse v steklu in jeklu, veliki in dragi avtomobili, v središču mesta se pogosto sliši "amerikanščina", denar pa ponovno, ameriški dolar. Razlog za to seveda tiči v znamenitem Panamskem prekopu, ki je bil do nedavnega v rokah ZDA, sedaj pa prinaša deželi precej denarja, celotnemu svetu pa omogoča mnogo hitrejši in precej cenejši ladijski transport. Ogled znamenitega prekopa me ni pustil ravnodušnega, prav tako pa sta me navdušila obala in morje v tej deželi. Tukaj sem nabavil vsečo mrežo, ki je zelo uporaben in dobrodošel način spanja v tem predelu sveta. Ko postane zelo vroče, jo enostavno privežeš med dve palmi in popoldanski počitek se lahko prične. Enako velja za nočno spanje, saj zna biti spanje v šotoru precej zatohlo in vlažno. Panamska obala mi je nudila izvrstne ribe in prijetno poležavanje in metanje v velike valove.

Pot v sosednjo Costa Rico je bila vznemirljiva, saj sem se moral zapeljati preko ozkega, dolgega in ne najbolj vzdrževanega železniškega mostu. Most je bil poln pešcev, pogled na reko, ki poteka na meji med Panamo in Costa Rico pa je bil strah spoštujoč. Srečno sem prišel čez in tako prispel v novo Karibsko deželo.

Costa Rica mi je ostala v lepem spominu predvsem zaradi zelo prijetno toplega in čudovitega Karibskega morja, saj je zame celo naš Jadran vedno prehladen, prijetnega toplega podnebja, občutka varnosti in sproščenosti ter zaradi slapov in čudovitega aktivnega vulkana Arneal. Ta mi je ponoči ponudil pravi ognjeni spektakel, saj je v zavetju noči mogoče videti reko rdeče lave, ki teče navzdol po vulkanskem stožcu. V tej deželi sem spoznal tudi zelo zanimivo posebnost. Ob karibski obali živi veliko črncev, ki pogosto nosijo drede, govorijo angleško, poslušajo zvoke Boba Marleya in dajejo vtis Jamajke. Notranjost dežele pa je poseljena z Indijanci in belci, ter z veliko priseljenci iz Evrope in ZDA, ki so ustvarili prava mala avstrijska, nemška ali ameriška mesteca.

Na mejnem prehodu med Costa Rico in Nikaragvo sem med čakanjem v dolgi vrsti srečal dva motorista. Podobno obložena motorja prav tako BMW znamke, sta mi dala slutiti, da sta Pablo iz Španije in Madžar Pal iz Kanade, na dolgi poti. In nisem se motil. Oba sta namreč na bolj ali manj podoben način kot jaz prevozila Južno Ameriko. Ker smo imeli skupno smer, na sever, smo tako skupaj preživeli nekaj lepih dni v Nikaragvi, Hondurasu in Gvatemali. Po dolgem času sem tako spet bil v družbi popotnikov, sedaj prvič motoristov. Pot po Nikaragvi smo pričeli z vožnjo vzdolž dveh velikih jezer, v katerih ležijo lepi vulkanski stožci. Noč pa smo prespali v čudovitem kolonialnem mestu Granadi, kjer smo po zaslugi Pala videli tudi veliko lepih deklet čokoladne polti.

Ker so države v Srednji Ameriki relativno majhne, smo se kmalu znašli na novem mejnem prehodu. Šlo je za mejo s Hondurasom, a sam vstop v Honduras je bil problematičen, saj so od nas zahtevali 40 USD po osebi. Kljub temu, da je Pablo Španec in da se je lahko trdo pogajal v Španščini, nam to ni prav veliko pomagalo. Izguba nekaj ur, potrošenih za prepričevanje, da tega ne mislimo plačati, se ni obrestovala, saj smo na koncu morali seči v žep. Poleg tega pa Honduras velja za nevarno deželo. Sam tega sicer nisem občutil, sem pa kasneje v Mehiki naletel na upokojenega Francoza, ki s svojo Toyoto potuje od Paname do Aljaske. No, ta simpatični Francozek je imel v svojem avtomobilu tri velike luknje, ki so jih za seboj pustili naboji iz pušk, ob roparskem napadu nanj. Kljub vsemu mi je Honduras ponudil lepe trenutke, predvsem ob mojem prvem soočenju s starodavno Majevske civilizacijo, ki je začela z gradnjo piramid v Srednji Ameriki pred 2.000 leti. Nasploh je bilo v družbi Pabla in Pala zelo prijetno in zabavno, tako da so nevshečnosti hitro odplavale iz spomina.

Sledila je Gvatemala, čudovita dežela, kjer kraljujejo Majevske ruševine. Tu so se poti mojih dveh prijateljev in mene razšle. Tako sem se spet sam spopadal z mojim pomanjkljivim znanjem španščine, a ljudje v tej deželi so bili sila prijazni in so pustili enega najboljših vtisov dotlej. Najgloblji vtis pa je pustil obisk starodavnega Majevskega mesta Tikal. Kot da bi šlo za kuliso v kakšen avanturističnem filmu, stojijo tu velike kamnite piramide, templji in ostale čudovite zgradbe zgrajene pred 1500 in več leti, preraščene z zeleno džunglo. Ko sem se sprehajal po zapuščenem mestu, sredi džungle, obdan z čudovitimi in obenem srhljivimi zvoki, so mi pred očmi oživel filmi Indiane Jonsa in Tomb Radierja. Tudi kampiral sem nedaleč stran od pozabljenega mesta, ob čudovitem jezeru, ki mi je nudilo večerno in jutranjo kopel, ter nepozaben pogled med večernim pozibavanjem v viseči mreži.

Iz Gvatemale pa sem prišel v deželo tortilij in tequie. Mehika se mi je zapisala v spomin kot izjemno velika in zelo raznolika dežela. Na jugu kraljuje džungla, čudovita stara kolonialna mesta ter enkratne Majevske piramide. Ponovno sem naletel na nekaj zanimivih moto-popotnikov, med drugimi na par iz Izraela, ki se je odločil za 2-letno pot po svetu. Preko Mehike sem potoval relativno hitro in brez zapletov. še zadnjič sem užival v toplem Pacifiškem oceanu, jedel poceni hrano, spal v poceni hostlih. A ko sem enkrat prišel v srednji del Mehike je vročina postala peklenska. Bilo je celo tako vroče, da sredi dneva raje nisem sedel na motorju, saj je razgreti asfalt dobesedno topil gume na motorju. A ko sem z nekaj manjšimi zapletmi s trajektom prišel do Kalifornijske-

ga polotoka, se je vse zelo spremenilo. Kalifornijski polotok resda pripada Mehiki, a imel sem občutek kot da sem že v ZDA. Cene so bile v trenutku 3-krat do 4-krat višje, namesto pesosov, so bile cene kar v dolarjih, na cestah pa sem prvič ugledal gromozanske počitniške prikolice, ki so jih za seboj vlekli veliki ameriški avtomobili.

Po 8 mesecih preživetih v Latinski Ameriki sem ob prestopu meje prišel v drug svet imenovan Združene Države Amerike. Že ob vstopu v deželo se je podrl mit, da Američani nimajo pojma, kje leži naša mala podalpska deželica. Carinik na meji me je namreč povprašal, če je v Ljubljani ob reki še vedno tista dobra gostilna... Tako je vstop minil brez težav. In po nekaj miljah sem bil že v San Diegu, sfrerskem mestu,

polnem kabrioletov in Harley Davidsonov. Pot me je vodila po cesti številka 1, ki teče vseskozi vzdolž celotne ameriške zahodne obale. Ponudila mi je čudovite poglede in me peljala v Los Angeles, San Francisco in Seattle, ki so velika mesta na zahodni obali. Vmes sem sem pa tja zavil iz poti, da sem si ogledal kakšne veličastne stvari kot recimo velikanske sekvoje, ki so največja živa bitja na planetu. Ta drevesa so tako velika, da sem se lahko peljal skozi deblo enega izmed velikih in starodavnih dreves. Pa tudi ogled vulkana Svete Helene, ki je izbruhnil v 80-ih letih je bil čudovit. Nato so se kilometri po enki iztekli in znašel sem se v Vancouvru v Kanadi.

Čudoviti Vancouver bo gostil zimsko olimpijado leta 2010 in ponuja zanimivo kombinacijo gora in oceana. Iz pristanišča, kjer so zasidrane jahte, sem opazoval zasnežene gore in zelene, z gozdovi pokrite okoliške hribe. A lepo to mesta je kmalu nadomestila divja in prostrana narava severa. Nekaj tisoč kilometrov se v Kanadi hitro obrne in dnevi so postajali vse daljši, komarji pa vse večji in vse bolj krvoločni. Vsake toliko mi je pot prekrizal kakšen medved ali kakšen los, na Aljaski avtocesti pa črede bizonov. Na severu se rado zgodi, da bolj pogosto naletiš na medveda ali losa kot na ljudi, saj dolge, mrzle in temne zime niso ravno privlačne za poselitev velike dežele. A tu sem bil sredi poletja, kar pomeni, da so dnevi dolgi, zelo dolgi. Ko sem dosegel mesto Inuvik, ki leži na skrajnem severu Kanade, sem doživel 24 urni sončen dan, spati "tam gor" je bilo težko. A dežela na severu ni bogata le z naravo, ampak tudi z črnim in svetlikajočim se zlatom. Zlata mrzlica je zajela te kraje ob koncu 19. stoletja in še danes se tukaj najde kar nekaj zlata, a žal vse v rokah velikih podjetij, tako, da je iskanja zlata s ponjivo v roki na bregu hladne reke danes samo še turistično doživetje.

Ko sem že bil na severu, do Aljaske ni bilo daleč. Cilj je bil namreč, da se na Aljaski peljem po cesti imenovani Dalton, ki je najbolj severna cesta na celini. Poleg tega pa sem v Dawson Cityju srečal na dva motorista, Micka in Kendalla, oba s prav tako črnima motorjema kot jaz in skupaj smo se odpravili na Aljasko. Preko čudovite ceste imenovane Vrh sveta, kjer smo naleteli na črede karibujev, smo prispeli na Aljasko. Velika 49-ta država ZDA, kjer kraljuje narava, nima prav veliko cest, a Micku je uspelo, da nas je njegov GPS popeljal po napačni. A nič ne de, imeli smo se odlično in videli smo čudovito naravo. Končno smo našli cesto Dalton in krenili na dobrih 800 kilometrov dolgo pot proti končni in najbolj severni točki v Severni Ameriki, ki se jo da doseči po cesti. Trajalo je dva dni, kljub temu, da so bili dnevi s vsakim kilometrom proti severu vse daljši, je minilo prehitro, saj sta Kendall in Mick zelo zabavna bajkerja. Cesta je makadamska, teče vzdolž naftovoda, na njej pa srečaš ogromno velikanskih tovornjakov, ki dostavljajo zaloge v mestece Dead Horse, kjer se nahajajo črpališča in rafinerija nafte. Prečkali smo Arktični krog in prašni ter blatni srečno prispeli do konca, do Dead Horsa, kjer se cesta konča.

Vse od decembra 2006, ko sem bil na skrajni južni točki Južne Amerike, je v stranskem aluminijastem kovčku z mano potovala lepo zložena zastava nase občine. Po skoraj 10 mesecih in 55.000 kilometrih prahu, blata, dežja, peklenske vročine in ledenega mraza, je občinska zastava skupaj z menoj dosegla najbolj severno točko v Severni Ameriki, ki se jo da doseči po cesti. In neverjetno, še vedno je bila tako čista, kot mi jo je ob odhodu v roke izročil župan, Anton Zakrajšek. S tem sem dosegel svoj zastavljeni cilj, ni bilo vedno lahko in preprosto, a tudi to je del avanture.

Ob tej priliki bi se rad javno in iz srca zahvalil vsem za podporo in zanimanje za mojo pot. Najprej bi se rad zahvalil občini Velike Lašče in našemu županu, gospodu Antonu Zakrajšku za podporo pri projektu najdlje ponesene občinske zastave. Nato bi se rad zahvalil gospodu Marjanu Podobniku, ki mi je z veseljem izjemno veliko pomagal pri organizaciji mojega projekta, za ves njegov vloženi trud, čas in podporo. Hvala Cestnemu Podjetju Ljubljana za prispevani GPS. Hvala trgovini KMC d.o.o. iz Dolenjske Ceste v Ljubljani za odlično čelado Nolan. Hvala tudi podjetju Dekatel d.o.o., hvala Krovstvu in kleparstvu Podplana. Zahvala Novi Sloveniji Velike Lašče, hvala Novi Generaciji Slovenije, Podmladku Sloven-

ske Ljudske Stranke in še posebej Boru Zgoncu za njegovo pomoč pri organizaciji.

Ljudi, ki so me podpirali in mi pomagali na moji poti je bilo veliko. Hvala vsem, znanecem, prijateljem, sorodni-

kom in družini za podporo. Največja zahvala pa gre moji mami in očetu, ki sta me ves čas moralno, organizacijsko in finančno podpirala.

Dosegel sem obe skrajni točki na obeh Ameriških celinah, a poti še ni konec. Potrebno se je namreč še vrniti domov. Pred menoj je še veliko kilometrov, saj me bo pot vodila preko Kanade in ZDA do Vzhodne obale, od koder se bom odpravil proti Evropi in domu.

Besedilo in fotografije: Rok Borštnik

Pripis: Rok je še vedno na poti, trenutno v Kanadi in se še ni vrnil, tako kot je bilo napisano v prejšnji številki Troble. Njegov prihod je predviden v prvi polovici oktobra.

CESTNO HITROSTNO KOLESARSKO TEKMOVANJE V KRONOMETRU

V nedeljo 24. junija 2007 je bilo v organizaciji TVD Partizan Velike Lašče izvedeno kolesarsko tekmovanje v kronometru. Tekmovanje je potekalo na cesti Knej – Karlovica. Tekmovanje je bilo odprto in namenjeno rekreativcem predvsem našim občanom. Uporabljali so različne modele koles od specialnih do gorskih. Naši občani so tekmovali tudi za občinsko prvenstvo. Najhitrejši so dosegli spodaj navedene čase.

Kategorije:

Moški do 40 let

1. Matic Babic	08:17.18
2. Jože Škulj	08:49.54
3. Jure Adamič	09:14.19

Moški nad 40 let

1. Tone Žužek	08:52.28
2. Jože Starič	09:26.55
3. Marko Žužek	09:28.80

Ženske do 35 let

1. Urša Vesel	10:59.39
---------------	----------

Ženske nad 35 let

1. Zala Hočevar	14:23.29
-----------------	----------

Učenci OŠ

1. Luka Koren	09:29.84
2. Matevž Žužek	10:01.37
3. Urban Gruden	10:03.48

Učenke OŠ

1. Neža Hočevar	09:07.96
-----------------	----------

Zahvaljujemo se gasilskima društvoma Dvorska vas-Mala Slevica in Velike Lašče za pomoč pri izvedbi kolesarskega tekmovanja.

Niko Samsa
Foto Metka Starič

Start moške kategorije

Začasni računalniški center za objavo rezultatov

Najhitrejši učenci

Startno mesto na mostu v Kneju

CICIBANOV »FUZBAL«

NK VELIKE LAŠČE NA REGIJSKEM
TEKMOVANJU

V sezoni 2007/2008 se cicibani (do osem let) NK Velike Lašče udeležujejo tekmovanja pod okriljem Mestne nogometne zveze Ljubljana pod imenom Kočevje VL. V prvem krogu v soboto, 15. septembra, v Mirni so ostali brez prejetega gola.

Rezultati:

Kočevje VL : Mirna 3:0

Kočevje VL : Bela krajina 6:0

Kočevje VL : Livar Ivančna gorica 3:0 b.b.

Naslednji krog bo v Kočevju v soboto, 29. septembra v Kočevju.

TURJAČANI PREMAGALI MINO CAFE

RAZPLET NA TURNIRJU V MALEM
NOGOMETU ZA MINA POKAL

Letošnjega tekmovanja se je udeležilo triinšedeset tekmovalcev, ki so prišli iz Ljubljane, Kočevja in sosednjih občin: Ribnice ter Dobropolja. Največ tekmovalcev je bilo iz domače občine Velike Lašče.

Vseh osem ekip je prikazalo dopadljiv nogomet v duhu fair-plaja. V šestnajstih tekmah smo bili priča samo dvema izključitvama in devetinšestdesetim golom, povprečno 3,6 na tekmo.

Za obiskovalce zanimivo je bilo tekmovanje v žongliranju (potekalo je vzporedno), ki se ga je udeležilo šestnajst nogometašev. Naslov naj žonglerja si je pridobil Matej Strah iz Dobropolja.

Konec dober, vse dobro – kljub nalivu ob zaključku smo si vsi obljubili, da se ponovno srečamo.

Besedilo: Mitja Pintarič

skupina a	EKIPA	1	2	3	4	TOČKE	MESTO
A1	LAŠČANI		3:0	2:1	1:0	9	1
A2	KOMARJI	0:3		3:3	1:3	1	4
A3	RŠK	1:2	3:3		3:1	4	2
A4	BANKIRJI	0:1	3:1	1:3		3	3

B SKUPINA

skupina b	EKIPA	1	2	3	4	TOČKE	MESTO
B1	DOBREPOLJCI		0:3	1:2	3:1	3	3
B2	TURJAČANI	3:0		3:2	4:0	9	1
B3	MINACAFE	2:1	2:3		4:3	6	2
B4	KOČEVARJI	1:3	0:4	3:4		0	4

POLFINALE:				FINALE			
LAŠČANI	0:4	MINACAFE		MINACAFE	1:2	TURJAČANI	
TURJAČANI	1:0	RŠK					
3.MESTO (6-metrovke)				Dodatno:			
LAŠČANI	2:0	RŠK		NAJBOLJŠI ŽONGLER		Matej Strah	
				NAJBOLJ PIVSKA EKIPA		Dobropoljci	

LOKOSTRELCI NE POZNAMO POČITNIC

V začetku meseca junija je v Sopronu na Madžarskem potekalo svetovno FiTA 3D prvenstvo v lokostrelstvu. Naš član Edo Goršič je dosegel čudovit rezultat. V ekipnem streljanju je skupaj z dvema članoma slovenske reprezentance dosegel tretje mesto in prejel bronasto medaljo. To je za slovensko lokostrelstvo zelo pomemben dosežek.

V nedeljo 8. julija smo na Turjaku izvedli tekmo imenovano GOZNI KROG, ki šteje za SLOVENSKI POKAL. Z obiskom smo bili zelo zadovoljni, saj so se tekme udeležili tekmovalci slovenskih, hrvaških in celo italijanskih klubov. Prav tako nam je bilo naklonjeno vreme. Dosegli smo zelo dobre rezultate, zelo so se izkazali naši najmlajši. Naš klub je osvojil 6 zlatih medalj, 3 srebrne in 3 bronaste medalje.

V soboto, 18. avgusta smo imeli tekmo za 3D pokal v Logarski dolini, 2. septembra pa prav tako tekmo za 3D pokal v Ložnici pri Celju. Na obeh tekmah je sodelovalo kar lepo število naših tekmovalcev, ki so dosegli rezultate, ki nam jih zavida marsikateri klub. Tako dobri rezultati so nagrada za naše redne treninge, ki potekajo vsak četrtek v Valeti pri gradu in po naši lokostrelski progi v okolici gradu.

V soboto 11. avgusta pa je bila tekma za slovenski pokal imenovana FiTA 900 KROGOV v Zagorju. Kljub zelo slabemu vremenu se je tekme udeležilo 105 tekmovalcev, od tega 5 tekmovalcev našega kluba. Prejeli smo 3 zlate medalje in 2 bronasti medalji.

Končalo se je že tekmovanje za JADRAN POKAL – sodelovanje s hrvaškimi klubi. Prejeli smo 5 pokalov za seštevek štirih tekem, od katerih sta bili dve izvedeni v Sloveniji, dve pa na Hrvaškem.

Državno prvenstvo v 3D pokalu bomo letos izvedli na Turjaku in to 22. septembra. Ponosni smo, da nam je bila zaupana organizacija tako pomembne tekme. Pričakujemo zelo veliko število tekmovalcev. Priprave za tekmo že potekajo. O državnih prvakah pa v naslednji številki Troble.

Lokostrelski pozdrav : Vse v deset !
Predsednik LK Turjak
Marjan A. Kastelic

ARKO IN ZAKRAJŠEK PREMOČNA

OBČINSKO TEKMOVANJE V BALINANJU

V soboto, 1. septembra, je bilo občinsko tekmovanje dvojic v balinanju. V organizaciji TVD Partizan velike Lašče se je tekmovanje odvijalo na balinišču Gostilne Škrabec v Robu in na balinišču v Stopah. Po nekaj letih premora sta ponovno pokazala premoč Zakrajšek in Arko. Presenečenje sta pripravila par iz Turjaka, Rop in Strle, saj sta klonila le pred prvo uvrščenima.

Končni rezultati občinskega tekmovanja so:

1. mesto: Jože Arko in Franc Zakrajšek
2. mesto: Martin Rop in Franc Strle
3. mesto: Milan Kadunc in Janez Skrabec

Besedilo in fotografija: Niko Samsa

MIHA INDIHAR PRITEKEL NA 2. MESTO

NAŠ OBČAN NA MEDNARODNEM TEKU NA HRVAŠKEM

Na toplo in sončno nedeljsko popoldne, 8. julija, se je v Varaždinu na Hrvaškem odvijal 16. tek Hagemann. V dveh disciplinah (3 km in 12 km) se je v mednarodno pisani družini prijaviło več kot 100 ljudi. V teku na tri kilometre je Slovenijo zastopal tudi Miha Indihar, sicer občan občine Velike Lašče. Tekel je odlično in se uvrstil tik pod vrh, na 2.mesto.

Kasneje je na podelitvi povedal, da so to njegove prve mednarodne stopničke, obenem pa tudi prvo mednarodno tekmovanje v tujini. Zaradi tega se je tudi odločil, da bo nastopil za svoj rodni kraj in pod svoj klub vpisal Dvorsko vas. Po zmagi v Strunjanu je tako ponovno dosegel vidnejši rezultat, tokrat v tujini. Čestitamo!

Besedilo in fotografija: Tjaša Bizjak

RAZGIBAJMO NAŠ VSAKDANJIK

ZRU O VADBAH ZA PREBUJANJE USTVARJALNIH ENERGIJ

Ne preslišimo sporočil našega telesa

Telo nas z utrujenostjo, bolečino, pritiskom, holesterolom, okorelostjo ali pozabljanjem spomni, da je potrebno utečene navade našega vsakdanjika spremeniti. Poiskati moramo nove načine krepitev organizma, da se vsi organski sistemi regenerirajo, informacije, ki potujejo preko živčnega sistema pa najdejo tudi najbolj oddaljene dele telesa. Pomagajmo našemu telesu, da bo pripravljeno na življenje v zahtevnem okolju. Naš cilj je, da dvignemo svojo splošno kondicijo, premagamo depresije in strese, da na nas ne bodo imeli več učinka. Pazimo na uravnoteženo prehrano in pijmo zadostne količine vode. Naj se vsak naš nov dan prične z gibanjem in konča s sproščanjem.

Okrepimo telo in duha z vadbo

Ustvarjalen duh biva v zdravem in sproščenem telesu! Vadba nas vodi do spoznavanja in doživljanja lastnega telesa skozi različne tehnike sproščanja, dihalnih vaj, vaj za koncentracijo, gibljivost in vzdržljivost. Osnovni namen Vadbe za prebujanje ustvarjalnih energij, ki jo na Turjaku izvajamo že tretjo sezono, je samozdravljenje, prijazno doživljanje svojega telesa in njegovih vrlin ali hib ter uporaba telesa na zdrav in hrbtenici ter vsem sklepom prijazen, predvsem pa pravilen način. Naša Vadba za prebujanje ustvarjalnih energij poteka kot vadba za telo in dušo. Začnemo s sproščanjem v različnih položajih: leže, sede, stoje, v nadaljevanju se položaji pri vadbi menjajo, povezani so z dihanjem, zadržki in gibanjem tako, da bodo našim mišicam vrnila elastičnost. Med vadbo bomo spoznali tudi nekaj trikov, s pomočjo katerih se bodo nedejavne mišice in nekateri organi zbudili in čim dlje časa ohranili svojo gibčnost in vitalnost. Meditacije nam pomagajo, da najdemo stik s svojim notranjim bistvom, se umirimo in osredotočimo. V novi sezoni se bomo poleg vadbe seznanili

tudi z osnovami nordijske hoje, zvočno terapijo z gongom in z načeli zdrave prehrane glede na različne vrste obolenj (v sodelovanju s CINDI programom).

Nekaj koristnih napotkov pred vadbo

- Zaupajte v svoje fizične sposobnosti.
- Naj vaša pričakovanja ne bodo prevelika. Bodite potrpežljivi s samimi seboj.
- Vsaj 2-3 ure pred vadbo ne jejte obilnih obrokov, to vpliva na telo in notranje organe in vam pri izvajanju vaj povzroča nevšečnosti.
- Postopno napredujte v gibanju in naj bo to brez bolečine. Sprostite se, globoko vdihnite in izdihnite.
- Včasih naredite katero od vaj tudi doma.
- Čestitajte si za vsak napredek.
- Nasmehnite se. Saj veste, kolikšen del zdravja je smeh ;-)

Naj ostane le še vabilo: tudi Vi se nam pridružite na Vadbi za prebujanje ustvarjalnih energij v dvorani KTZ na Turjaku.

Besedilo: Tina Sešek, vaditeljica in terapevtka
Fotografija: Gregor Grešak

Zavod za razvijanje ustvarjalnosti vabi na

VADBO ZA PREBUJANJE USTVARJALNIH ENERGIJ.

Čas je za prijazne prijeme, čas je za VAS same! Preženite utrujenost in odkrijte energijo v sebi. Poiščite notranji mir in napolnite si »baterije«. Naša vadba je prilagojena posameznikom v skupini, ne glede na starost in spol. Vsebuje aerobni del, vaje raztezanja in sproščanja, vaje za hrbtenico, elemente samomasaže in fizioterapije, elemente tai-chija, joge in osteopatije.

V ponedeljek, 1. oktobra ob 19:30 v dvorani KTZ na Turjaku na brezplačni predstavitveni vadbi, kjer se bomo dogovorili za dan in uro nadaljnjih srečanj. Več informacij: 041 745 363 (Tina Sešek)

ZBIRANJE ODPADKOV NA TURJAKU

Včasih je ljubljanska gospoda poznala Turjak le kot majhno vasico z gručo kmečkih hiš ob Turjaškem gradu, danes pa vsem svetovnim popotnikom po evropski pešpoti E-6 na najpristnejši način dokazujemo, da onesnažujemo svoj bivalni prostor kot velika mesta.

»Kjer se osel valja, dlako pusti!« Tako so nas učili naši dedje. Ob pogledu na smetišče na Turjaku se je batil, da nam bodo vnuki očitali: »Vi pa ste pustili tudi svinjarijo!«

Ne pozabimo: Narave nismo podedovali od svojih staršev, temveč smo si jo izposodili od svojih vnukov!

Besedilo in fotografija: Jože Jeršin

ETNOLOŠKA DEDIŠČINA?

Bojim se, da je ob popisu nepremičnin Geodetski upravi Slovenije, iz evidence ušla opuščena zbiralnica mleka v Laporjah. Ker vaščani ne vedo ali objekt sodi med kulturno etnološko dediščino kraja (sicer bi bila rjaveča in razpadajoča ropotija že odstranjena), sprašujem lastnika o nadaljnji usodi tega vaškega »okraska«.

Besedilo in fotografija: Jože Jeršin

EKOLOŠKI OTOK MALE LAŠČE

Slika pove vse! Vaščanom Malih Lašč iskrena pohvala za vzorčno urejen ekološki otok.

Besedilo in fotografija: Jože Jeršin

IZGRADNJA PLOČNIKA NA TURJAKU

Izgradnja nujno potrebnega pločnika ob državni cesti od »Stajnprika« do centra Turjaka je v polnem zamahu. Dela so se pričela v avgustu: beseda župana se izpolnjuje.

Besedilo in fotografija: Jože Jeršin

KRAJEVNA SAMOUPRAVA ?

Na literarnem večeru D. Rupla, sem slišal občanko, ki se je izrazila nekako tako, kot da je bilo včasih bolje. Na njene besede se je spravil naš 1.?, mož in jo ozmerjal z Jugonostalgino, poleg tega pa si je privoščil še to, da je tudi druge enakomisleče pošiljal nazaj v Jugo, kar so prisotni in gledalci lokalne TV videli in slišali. Ko bodo naši vrli funkcionarji nekoč spoznali, da niso naši gospodarji ampak v službi občanov, bodo morda tudi uvideli, da se tako z ljudmi ne dela.

Sedaj pa k stvari, ki ima zelo podoben smrad, kot zgornji odstavek.

V statutu naše občine imamo v 58. čl. opisano funkcijo vaških svetov, ki so bili po hitrem postopku in cenenih volitvah oblikovani septembra 2003 ustanovljeni na sklic župana, se kasneje še oblikovali /razdelitev funkcij/ in istočasno tudi crknili. Na zadnjih občinskih volitvah bi lahko kot drugje izvolili vaške odbore pa se to ni zgodilo, tako, da sedaj še vedno /ne/ funkcionirajo stari odbori do razrešitve oziroma do izvolitve novih.

V Malih Laščah pa smo sploh specialisti. Niti na vaški ravni niso bili upoštevanji predlogi občanov oziroma skupin ves čas mandata, ki še traja, ampak se je formirala nekakšna nova skupina, ki se je proglasila za vaški svet, izločila neugodne vaščane in organizirala akcijo v izključno ozkem interesu dela naselja. Župan je, ne da bi se prepričal v legalnost postopka, manipuliral s proračunskimi sredstvi in kot običajno /z naknadnim soglasjem občinskega sveta/, vse lepo pokril. OK. Kaj pa visoka morala opevana v predvolilni kampanji ?

Nekakšen vaški svet je tudi izdajal glasilo polno laži in obtoževanj, vtikal se je v zasebne stvari na žaljiv način, falsificiral uredništvo s podpisom Vaški odbor, nima rubrike: Pisma bralcev,..... Najbolj grdo pa je to, da se je namesto da bi napravil sklic uradno izvoljenih odbornikov iskal podporo izven našega območja. Sramota!

Pozivam občinski svet, da razpiše volitve v vaške odbore, razreši stare, še prej pa razišče vse nepravilnosti vsaj na področju Malih Lašč, če je morda drugje vse v redu.

Član legalnega vaškega odbora Male Lašče Marko Kožar.

Prosim za objavo v septembrski številki Troble in po zakonu o tisku ne želim odgovora v isti številki, sploh pa ne od župana. LP MK

KRAJEVNA SAMOUPRAVA ?

Predpostavljam, da je Marko Kožar v svojem članku, ko omenja našega 1.?, moža imel v mislih mene. Očitno nima niti toliko poguma, da bi me imenoval vsaj s nazivom ali primkom, ali pa do mene goji neverjetni prezir. Sicer ne vem zakaj, saj menim, da mu nisem nikoli nič žalega naredil. Še več, občina (pod mojim vodstvom) je tudi v njegovi bližini kraja postorila marsikaj. Pa pustimo to.

Občina Velike Lašče skupaj s Tonetom Kuntnerjem že šesto sezono na Rašici organizira kulturne večere pod naslovom »Na Trubarjevini v čast domovini«. Večeri imajo poleg kulturnega tudi domovinski naboj. Te večere smo začeli z otvoritvijo Trubarjeve čitalnice leta 2002 in jih predvidevamo zaključiti naslednje leto, ko bomo praznovali 500 letnico

Trubarjevega rojstva. Gost 24. večera (6. aprila 07) je bil zunanji minister dr. Dimitrij Rupel, ki je povedal marsikaj zanimivega iz obdobja rojevanja samostojne Slovenije. Nekateri zanimivosti so bile celo prvič javno povedane. Na te večere prihaja veliko ljudi iz različnih področij delovanja (kulturniki, gledališčniki, pesniki, politiki...) tako iz naše občine, še več pa od drugod. Na omenjeni večer so prišli tudi neki posamezniki (Kožar med njimi), ki so očitno zelo organizirano ostro napadli dr. Rupla in ga poskušali diskreditirati. Kulturni večer so tako izkoristili za politični linč gosta. Z dolgoveznim branjem nekega članka je tovariš Kožar utrujal občinstvo, kar je bilo moč ugotoviti iz reakcij obiskovalcev. Njegov nastop vsekakor ni bil v duhu naslova teh večerov »Na Trubarjevini v čast domovini«, temveč ravno obratno - v poveličevanju nekdanje države in sistema v katerem smo živeli. Sam sem se v svojem zaključnem govoru dr. Ruplu zahvalil za nastop in za njegovo aktivnost v času slovenskega osamosvajanja, ter izrekel ponos na našo mlado državo. Če me spomin ne vara, sem bil za svoje besede deležen močnega aplavza. Tovarišu Kožarju sporočam, da mu nihče ne onemogoča organiziranja raznih okroglih miz ali drugih prireditev z različnimi gosti, na katerih naj sprošča svojo neizmerno (običajno negativno) energijo. Večeri na Trubarjevini pa imajo povsem drug namen in poslanstvo - v duhu Trubarja gojiti domovinska čustva in optimizem, ne pa objokovanje bivšega sistema.

O Malih Laščah pa naslednje:

V občini imamo sprejet odlok o vaških odborih. Ta je bil sprejet prav na mojo pobudo že leta 2000, kot neko nadomestilo trem krajevnim skupnostim, ki so bile pri nas ukinjene z lokalno samoupravo leta 1995. Krajevne skupnosti so običajno ostale samo v večjih občinah in po zakonu niti niso pravne osebe, nimajo svojih financ, temveč imajo status posvetovalnega značaja. Zakonodajno telo še vedno ostaja občinski svet, ki odloča o vseh razvojnih in drugih zadevah v občini, tudi če imajo le te še vedno krajevne skupnosti. V občinskem odloku je jasno določeno kako in na kakšen način se sklicujejo odbori. Ni določeno v kakšnem času jih mora župan sklicati, do izvolitve novih pa odbore, kot v.d. vodijo stari predsedniki. Ker imamo v naši občini kar 16 krajevnih odborov, jih v prvem letu vsakokratnega mandata sklicujem skozi vse leto. Nekateri sem že sklical, ostale pa bom v prihodnje. Odbori bolj ali manj uspešno delajo, sicer pa to ni odvisno od mene.

V Malih Laščah se je lani veliko naredilo, s svojim delom pa so k polepšanju kraja prispevali tudi občani. Tudi tokrat se njim, še posebej pa tistim, ki so se javno izpostavljali in koordinirali določena dela, javno zahvaljujem. Seveda Kožarja ni bilo nikoli med njimi. Ogromno vaščanov se je takrat zbralo tudi na otvoritvi in blagoslovitvi obnove vasi in dobil sem občutek, da so krajanje z ureditvijo svojega kraja zadovoljni. Z mojim »manipuliranjem« s proračunskimi sredstvi je bilo vse v skladu z zakonodajo. Če bi bilo v volilnem letu res tako narobe, kot omenja tovariš Kožar, sem prepričan, da bi s tem seznanil moje županske protikandidate.

O glasilu, ki ga izdajajo krajanje, pa ne vem nič in se od tega tudi distanciram.

Marko Kožar sam ugotavlja, da iz njegovega članka veje smrad. Zato mu predlagam, da v bodoče čim manj zasmrajuje svoje okolico, ki naj ostane lepa in čista.

Anton Zakrajšek, župan

PISEM BRALCEV NE LEKTORIRAMO.

*Vse žitljenje si garal, mnogo hudega preстал.
Ostale so sledi povesod od dela tvojih pridnih rok.*

ZAHVALA

Mnogo prežgodaj nas je zapustil
naš dragi mož, oče in deda.

HITI Erik Rob 9 7. 5. 1932 – 20. 6. 2007

Ob bodoči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v dneh slovesa stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in darove za svete maše.

Posebna zahvala duhovniku za lepo opravljen obred, PGD Rob za izkazano čast na njegovi zadnji poti, g. Tekevcu Jožetu, Metodi Strle za poslovlilni govor, Hoja Žaga Rob za darovano cvetje.

Zahvalo izrekamo tudi ga. dr. Krišto, ga. dr. Stare Vidrih, ga. Jamnik Metki in obema sestrama za vso pomoč in zdravljenje v času njegove bolezni.

Hvala pogrebniemu zavodu Zakrajšek in pevskemu zboru za ubrano petje.

Hvala vsem in vsakemu posebej,
žena Kristina, hči Marija z družino, hči Alenka in Igor

Zaman so bili dnevi upanja, trpljenja,
ker bolezen je bila močnejša od življenja.

27. junija smo se na velikolaškem pokopališču
za vedno poslovili od dragega moža in strica,

Marjana SAKSIDA iz Opalkovega.

ZAHVALA vsem, ki ste ga pospremil na njegovi zadnji poti, zanj molili, darovali cvetje, svete maše, za izrečena sožalja in lepe besede.

Hvala pogrebniemu zavodu Zakrajšek za pogrebno organizacijo in oskrbo.

Hvala zdravstvenemu osebju iz Velikih Lašč, gospodu župniku za lepo opravljen obred, velikolaškimi pevci za doživeto petje.

Hvala govorniku g. Petriču za lepe besede, vse prijateljem in sorodnikom, ki so mu pomagali in vsem, ki so ga obiskovali ob njegovi težki bolezni.

Hvala vsem,
žalujoča žena in vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame

Anice BLATNIK,

se zahvaljujemo vsem v krajanom Turjaka, ki so darovali cvetje in sveče ter jo z nami ali v mislih pospremili na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala Francu Pečnik iz Gradeza, Turističnemu društvu Turjak, KUD-u Marij Kogoj, Turjak in Društvu Zarja Spominov. Še posebej hvala govorniku za lep poslovlilni govor.

Hči Ana in sin Ludvik z družinama.

V Ljubljani, 20. avgusta 2007.

Še zadnja zahvala ob slovesu od Blatnikove mame

Pred nekaj leti smo vam za vaš rojstni dan zaželeli še veliko praznovanj. Žal še niso minila tri polna leta, ko ste zapustila najdražje in nas prijatelje – sodelavce. Vse od 70. let smo skupaj načrtovali bogatejšo prihodnost.

Nemirni duh vam ni dal miru in leta 1985 ste bila soavtor družbenega plana za razvoj kraja Turjak. Del tega programa je bil širši javnosti predstavljen 18. januarja 1986, v katerem je bila tudi napisana želja po ustanovitvi TD Turjak. Kot vedno je tudi takrat primanjkovalo volonterskih aktivistov in vrste so se prav v tistih mesecih še naprej redčile, zato ste zopet vi, takrat 72-letna ženska, vzela vaje v svoje roke.

Skupaj s sosedi, vaščani in krajanji, ki so vas spoštovali, ste ustanovila turistično društvo Turjak, vi pa postala 8. junija 1986 prva predsednica. Ob ustanovitvi ste z neuklonljivo in trmasto držo vzdržala zelo resne pritiske. Vse težave ste modro in požrtvovalno premagala, s tem pa kasnejšim rodovom pokazala, da morajo biti močne osebnosti.

Prav tako ste tudi v letu 1987 pomagala zaživeti KUD Marij Kogoj in nas posebej opozarjala na možne težave. Vaša opozorila smo vzeli zelo resno, zato smo težave skupaj lažje premagovali. Vi ste pa nas bodrila, hrabrila ter pri tem uporabila vse bogate življenjske izkušnje.

Izredno velik delež imate pri lobiranju pevk za ustanovitev ženskega pevskega zbora, kateri je bil ustanovljen 18. oktobra 1987. S to ustanovitvijo pa je tudi v našem kraju Turjak že na vrata trkala demokracija.

Prišlo je še leto 1990 in skupaj smo takrat (TD in KUD) na gradu Turjak v juniju organizirali mesec kulture s petimi prireditvami. Od takratnih prireditev še živi tradicionalna prireditev "Turjaški harmonikar". V juniju 1991 smo mesec kulture nadaljevali, tako skupaj dočakali osamosvojitve, ter spoznali, da vaš in naš trud ni bil zaman.

Vaše družbeno delo je velik doprinos današnji generaciji. Hvala za vse, kar smo se od vas naučili in kar ste dobrega postorila za naš boljši jutri.

Hvala vam,

za prijatelja, predsednik Franci Pečnik, predsednik KUD Marij Kogoj
Fotografija: Anton Podržaj Blatnikova mama, leto 1990

Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni, kar družji nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so
razdalje, kraj in čas.

(M. Kačič)

ZAHVALA

V 65. letu starosti nas je zapustil naš brat, stric in svak

Janez DROBNIČ

iz Medvedjeka pri Velikih Laščah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče.

Svojci se najlepše zahvaljujemo g. župniku, pevci, pogrebniemu zavodu in vsem skupaj ter vsakomur posebej, ki ste nam v teh trenutkih stali ob strani.

Vsi njegovi

MIZARSTVO TEKAVČIČ TONI-DAMIJAN s.p.

Na postajo 38

1315 VELIKE LAŠČE

tel, fax.: +386 1 7881 492 ; GSM 041 689 834

E-mail: mitekavcic@gmail.com

Web: www.mizarstva-tekavcic.si

Identifikacijska št.: SI99951967

Matična št.: 5023333

IBAN pri NLB št.: SI56 0204 6001 0912 933

Mizarstvo Tekavčič Toni-Damijan s.p.,

Na postajo 38, 1315 Velike Lašče razpisuje prosta delovna mesta za **delo v mizarski delavnici**.

Željena izobrazba je lesarski tehnik ali volja do dela in priučitve.

Delo je dinamično-tudi na terenu.

Vsi, ki vas to delo zanima, pokličite

041-689-834,

Toni-Damijan Tekavčič.

SPOŠTOVANI PISCI,

zelo sem navdušen nad vašimi prispevki. Menim, da skupaj pripravljamo dobro glasilo, Trobla je dobro čtivo.

Da pa bi bili članki bolj enotni oziroma bolj v skladu s celotno revijo, predlagam spodnje izboljšave. Večinoma ne gre za napake, ampak zgolj načela, ki mi lahko olajšajo pripravo člankov.

Najraje vidim, da mi članke posljete po emailu na trobla@velike-lasce.si.

Ker elektronska pošta včasih zataji, se obvezujem, da bom vsak prejeti članek potrdil z odgovorom na vaš email (najpozneje en dan po roku za oddajo člankov, za prihodnjo Troblo to velja najpozneje do 23. oktobra). Če mojega do takrat ne boste prejeli, me nemudoma pokličite, da čim prej rešimo zaplet.

Kot vidite, so zdaj vsi članki opremljeni s podnaslovi. Prosil bi vas, da vse vaše prihodnje članke opremljate s podnaslovi. Pri izbiri naslovov se lahko ozirate na pravilo: »Naslov pritegne, podnaslov razloži«.

V prid hitrejši pripravi člankov bi vas prosil, da v člankih ne uporabljate VELIKIH TISKANIH ČRK. To namreč pomeni več porabljenega časa, ne pa prihranek, kot se zdi na prvi pogled.

Najbolj pa bi vas prosil, da mi fotografije pošiljate ločeno, ne vpete v Wordov dokument. Word namreč poslabša kakovost fotografij.

Naslednja stvar so datumi: hitreje se prebere »10. avgust«, kot pa 10. 8. 2007. Sploh letnica se zdi nepotrebna, saj Troblina reportaže tako ali tako poročajo o dogodkih, ki so se zgodili v obdobju od prejšnje do aktualne Troble.

V medijih ponavadi ne pišemo »gospod Lojze Peterle«, ampak kar »Lojze Peterle«. Lahko pa piše »poslanec v evropskem parlamentu Lojze Peterle«. Da pa se izognete monotonosti, lahko zapišete tudi »naš gost«, »naš častni gost«, »evropski poslanec«, »kandidat za predsednika« ...

Še ena podobna: hitreje kot »250 km« se prebere 250 kilometrov, tako pisanje je tudi bolj učinkovito, saj bralec lažje dojame napisano.

Se ena taka: naj piše »oziroma« namesto »oz.«

Hvala za upoštevanje zgornjih predlogov.

Trobimo naprej s še boljšimi Troblami, urednik Miha Merljak.

Dolšina nepremičnine

Podsmreka 6, 1315 Velike Lašče

Tel: 01 7889 200, mob: 041 534 352

Faks: 01 7889 328, e-pošta: info@dolsina.si

1100 m OD MORJA - ŠILO POLJE

380 m², hiša, adaptirana l. 2005, 430 m² zemljišča, dve stanovanjski hiši v kraju Polje pred Šilom, skupaj 5 apartmajev, popolnoma opremljeno, možna prodaja vsake hiše posebej, skupna uporabna površina 360 m², vsaka hiša ima posebej vodo in elektriko, ugodno, vse prenovljeno, klimatizirano, s pogledom na Crikvenico, prevzem možen v enem mesecu, prodamo. Cena: 340.000 EUR

GRADIŠČE NAD PIJAVO GORICO, BLIZU GLAVNE CESTE LJ.- KOČEVJE

740 m², zazidljiva parcela, asfalten dostop, blizu avto.postaje, voda, elektrike, tel., na parceli, prodamo. Cena: 115 EUR/m²

GRADIŠČE NAD PIJAVO GORICO, MIRNA LOKACIJA, ASFALTNI DOSTOP

740 m², zazidljiva parcela, vzhodna lega, izven centra vasi, voda in elektrika blizu parcele, prodamo. Cena: cca 105 EUR/m²

ISTRSKA ŽUPANIJA, ROVINJ - STARO MESTNO JEDRO

stanovanje 61 m², 2,5-sobno, zgrajeno l. 2004, 3/2 nad., 50m do morja, popolnoma prenovljeno, razen skupnega stopnišča, 3. nadstropje + mansarda, predelana v galerijo, nova klima, primerno za oddajanje, v starem mestnem jedru rovinja, zato nima parkirnega prostora, ta se nahaja cca 50m stran, izredno lep ambient, rodamo. Cena: 110.000 EUR

NAREDI, V BOROVIEM GOZDIČKU, NA PLANOTI

1.100 m², zazidljiva parcela, na parceli je že zgrajena greznica in temeljna plošča (7, 10m x 5, 60m). za manjši objekt, voda, elektrika na parceli, zelo mirna lokacija na relaciji Ljubljana-Turjak-Raščica-Rob,z gradbenim dovoljenjem.Cena: 30.000 EURur.

PIJAVA GORICA, SMER PROTI ŽELIMLJEM

1.623 m², zazidljiva parcela, možna gradnja družinskih eno- ali dvostanovanjskih hiš, prodamo. Cena: 100 EUR/m²

RAŠICA, OB GLAVNI CESTI LJUBLJANA-KOČEVJE

240 m², hiša, zgrajena l. 1890, 2.115 m² zemljišča, hiša je potrebna temeljite prenove, zraven spada še gospodarsko poslopje(kozolec), ki je prava slovenska znamenitost,sončna lega, dobra povezava z Ljubljano.Cena: 145.000,00 EUR.

SPODNIA DRAGA

759 m², zazidljiva parcela, neposredna bližina avtoceste; obenem pa mir in tiho, prodamo. Cena: 100 EUR/m²

VELIKE LAŠČE, BLIZU GLAVNE CESTE LJ. KOČEVJE

2.532 m², kmetijsko zemljišče, prodamo. Cena: 14.600 EUR (3.498.744 SIT)

STEKLARSTVO

PETER HREN, S.P.

GRADEŽ 14, 1311 TURJAK

GSM: 031/356 668

TEL: 01/7881366

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve

ALI IMATE TEŽAVE pri prodaji ali nakupu nepremičnin? Uredimo vam vsa dokumentacija in postopek prepisa. Rešujemo hipoteke, odkupimo nepremičnino ali jo prodamo in sodelujemo pri dražbah.

KUPIMO

- HIŠO na relaciji Ljubljana-Turjak-Velike Lašče-Ribnica-Kočevoje in okolica
- KMETIJO v širši okolici Velikih Lašč
- ENO DO DVOSOBNO STANOVANJE na Igju, Škofljici ali okolici Ljubljane
- PARCELO zazidljivo ali delno zazidljivo na relaciji Pijava gorica-Velike Lašče-Sodražica ali Ig

Kurešček in okolica Ponkev ter Videm-Dobrepolje

PRODAMO

- **KOČEVJE** - Kočevska reka, dvosobno stanovanje, 47 50 m², obnovljeno 2005, s centralno kufjavo, lep a sončna lokacija. Cena: 36 000 EUR
- **HIŠO V LIVOLDU** pri Kočevju, 100 m², parcela 1500 m², velik urejen vrt, obnovljena 2005, cena
- **DVOSOBNO STANOVANJE V KOČEVJU**, 48 m², obnovljeno 2006, cena 49.240,52 EUR
- **DVOSOBNO STANOVANJE V RIBNICI**, 64,5 m², izgrajeno pred l. 1967, cena 66 000,00 EUR

ZENITNA AGENCIJA in POSREDOVALNICA ANGEL P.E. AMULET d.o.o. gsm: 031/682-805,

BRANKOVOB, 1316 VELIKE LAŠČE tel.: 01/7881 180
SMO izredna posredovalnica za vse generacije osariljenih na področju vse Slovenije in tudi tujemajsta. Polžite agencijo Angel in spomnite se ste svojega partnerja.

BOLJ, ker vas je urevarna, vam izjava in vas s tem prizade la? Vse v tem svetu se zgodi in nikomur namenoma. Morda se je to zgodilo zato, da spoznate neko drugo, bolj pošteno in iskreno osebo. Zberite pogum in zavrite telefonsko številko. Morda tu pri nas že nekdo čakana vas.

KMETIČKA dekleta pokličite nas, saj mamu kar nekaj pravih urtov, ki v naši poslovahici čakajo na vas. Posredovanje za vas je brezplačno. Zberite pogum in pokličite.

18, 20, 35, 40, 50 in večletu gospode in gospe, fantje in dekleta iščejo sorodne duše za skupno družjenje in resno zvezo.

FRAGMAT izolirka

FRAGMAT Izolirka d.o.o.
Cesta Majde Šilc 1
Sodražica
tel.: 01 836 67 77
ali 031 248 875
Delovni čas: 7.30 do 19.
sobota: 7.30 do 12.

AKCIJA

Gradbeni material:

Bogener strešniki
Schiedel dimniki
Oblak commerce tlakovci

Strešna okna Fakro

Termoizolacije:

Gradbeni in fasadni stiropori dodatno **-20%**
Hidroizolacije dodatno **-15%**

Na zalogi tudi vsi ostali gradbeni materiali, armature mreže, rebrasto železo, betonski bloki, modulami bloki, cement ...

Ugodno lahko v mesecu juliju kupite hladilnike in zamrzovalnike proizvajalca **Gorenje**.

Ves **Lesnin** program

Kuhinje **SVEA**

Blago lahko dobite na ugoden kredit do 24 obrokov. Po dogovoru vam nudimo dostavo s tovornim vozilom z dvigalom ter dostavnim kombijem.

Trgovina Cerknica, Cesta 4. maja, 1380 Cerknica
tel.: 01 709 38 01 ali 051 378 042
Delovni čas: 8.30 do 12. in 15.00 do 19.
sobota: 8.00 do 12.00

BOGENER
DACHZIEGEL

SCHIEDEL

oblak

FAKRO

gorenje

lesnina

SVEA

RENAULT

KLANČAR, D.O.O.

Groznikova 11 1000 Ljubljana
(Rudnik - ob Dolenjski cesti)

Telefon: 01/42 72 001

E-mail: klanacar@dealer.renault.si

POOBlaščen servis za vozila RENAULT
MENJAVA IN SHRANJEVANJE PNEVMATIK
PNEVMATIKE SAVA, MICHELIN, KLEBER, KORMORAN
LIČARSKO KLEPARSKA DELA
NOVA IN RABLJENA VOZILA

- antenski sistemi

Peter Kočever, s.p.
Merharjeva 2, Ribnica
GSM 041 761 769

MONTAŽA IN SERVIS

ANTEN (SAT 500 kanalov)
RTV (izboljšava ali dograditev)

• meritve TV signalov
dograditev ali izboljšava **POP TV**,
A kanal, **HRT**, **TV3** ...

• montaža SAT sistemov:
(analogni - do 100 programov)
od 25.000 SIT
(digitalni - do 2000 programov
Srbija, filmi, erotika, šport...)
od 69.000 SIT dalje

UGODNE CENE, PRIZNANI PROIZVAJALCI

Zavod za prostorsko,
komunalno in
stanovanjsko urejanje
Grosuplje, d.o.o.

PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo "urbanističnega dela" posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih, vodilna mapa po novih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

Najdete nas na
Taborski c. 3 v Grosuplju
in po telefonu
(01) 7810-320 ali (01) 7810-329

Nova
Opel Astra.
Razširite svoja obzorja.

OPEL

Panoramska streha in nova generacija motorjev.
Nova Astra že za 11.990 EUR (vključno z DDV).

Opel je lahka vse polti nepozabno doživetje! 5-panoramska streha, izvrstni motorji nove generacije in stilsko izstopajoči Sport Switch, ki ga spremenite v Sport Reka, vam bodo pomagali in pospeševanje v 0-100 km/h. Velik prirobljenega petimilnega modela in sportnega kupeja GTC vas bo razveselili tudi lično v avstria različno z izjemnim optičnim prostorom, dinamičnim videzom in navdijšujobim vozni lastnostmi. Testirajte svojo Astra pri la govcu z vozili Opel. To je lahko vaša naslednja velika poteza. Nova Opel Astra. Naredite svoj svet bolj zanimiv.

Avtohiša Zalar, Velike Lašče 10b, 1315 Velike Lašče 01 78 81 999

Cena vključno z novimi Opel dodatki (vključno z DDV) 11.990 EUR. Cena vključno z DDV (vključno z DDV) 11.990 EUR. Cena vključno z DDV (vključno z DDV) 11.990 EUR. Cena vključno z DDV (vključno z DDV) 11.990 EUR.

www.opel.si

Katja Rupar
Domača peka

Vse za vaše slavje ob praznovanju krsta, birme, poroke, obletnice, rojstne dneve,...

Veliki Osolnik 13, 1314 Rob
Telefon: 01/788-12-85 031/835-149

Vaše ideje in želje
pri nas dobijo obliko

INDIHAR
TS

svetujemo, projektiramo, proizvajamo in dostavljamo
sedežne garniture in drugo oblažinjeno pohištvo

BOJAN INDIHAR S.P.
Trubarjeva cesta 59, 1315 VELIKE LAŠČE
Telefon: 01 78-730-79, Mobitel: 041-79-59-31

pestra izbira tkanin, umetnega usnja in usnja

KOLENDAR PRIREDITEV

NEDELJA, 30. SEPTEMBER, OB 16. uri

Grajska kapela na gradu Turjak
KONCERT OB BLAGOSLOVITVI
NOVEGA ORGELSKEGA POZITIVA
(Župnija Turjak)

PONEDELJEK, 1. OKTOBER, OB 19:30

Vadba za prebujanje ustvarjalnih energij – prvo srečanje;
vaditeljica in terpevtka Tina Sešek
dvorana KTZ Turjak
(Zavod za razvijanje ustvarjalnosti)

TOREK, 2. OKTOBER, od 15. do 16. ure

prvo srečanje NOVE GLEDEJE, deset do dvanajstletniki
Levstikov dom, oder
(Zavod za razvijanje ustvarjalnosti)

SREDA, 3. OKTOBER, ob 17. uri

OŠ Primoža Trubarja, Velike Lašče
ŠOLA ZA STARŠE
(Zavod za razvijanje ustvarjalnosti)

PETEK, 5. OKTOBER, ob 19. uri

Trubarjeva domačija, Rašica
NA TRUBARJEVINI V ČAST DOMOVINI z Lojzetom Peterletom
(Občina Velike Lašče)

SOBOTA, 5. OKTOBER, od 9. do 12. ure

Trg pred Levstikovim domom, Velike Lašče
BUČNO MARMELADNI DAN
(DPŽ Velike Lašče)

SOBOTA, 20. OKTOBER, ob 9. uri

(avla OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče)
DRŽAVNO PRVENSTVO V TAROKU
(KTŠD Krpan)

SREDA, 31. OKTOBER, ob 19. uri

Trubarjeva domačija, Rašica
PRIREDITEV OB DNEVU REFORMACIJE
(SPD Primož Trubar-podružnica Rašica)

Organizatorji si pridržujejo pravico do morebitnih sprememb.